

MIC. # 9969 (RAB. 1755)

LIKUTIM ME-'INYANE
AGADAH, HALAKHAH, VE-
HISTORIAH.

ליקוטים מעוניי אנדה, הלכה, והיסטוריה.

ITALY: [14--]
ITALIAN SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

מאז וילדה אין הילך לרחוק לא לשמעון רכב
שם לבס פה עפ החמור עפ הדומה לחמור
העברים והקרקעו והשטרות אין להן אונאה
אפילו קנאו הקוטה יורו מרחיקין שוטה אין מוצי
חייב להחזיר כדאי כפרה הזהב העברים והשטרות
והקרקעות אין להן אונאה הקרקעות נקטת
בכסף וכסטר ובחזקה וטלבו ילף בקידושין מקרא
קרקע נקנה בכסף שז' ושורבכסף יקנו
קרקע נקנה כסטר שז' וסגוב כספר וחמס והעד
ע"פ בשדה שלחמלכן עלום כיידיה קרקע
נקנה בחזקה שז' ושכוכעריכס אשרי תפגש
כמה תפגשם כשיבה הניא אי זהו ער
האור הרי עלט שלה ואי זו נרבה האור הרי זו שלה
ומה בין נר לנרבה נרמה או נגב תייב
באחריות נרבה מה או נגבה אינן חייב באחריותה
חאשית עייסותיכם חלה הרימו

0 3627

כחיה כשגלו כרי עסיבם שארם כעלם
ללש כחכר וכרם מא ויחזו בעמך שמר
לעמל ריחזו אראינה כלו קודם שהכל
חנה ריחזו ראשי חלקי חל ארם אמר
רמוח להסם לשם השם כרמוח חלק של
שר כה שיעור אכל חכר קל נכח כה שיעור
לבעל הכר אחד אינשים ואינשה ולעמל
אחד ואינשים ואינשה כן פירש שלם לק
אנשים כפיר כסוף

והיה לכם למצור ואינה און וזכרם אר כר
מצור השם כן מינין צמחיה של צמיר שם ואור
ואינה חוטין ומחשה קשים הר ריחזו קצה
צמיר כח חסר בלא יוד אס כן אין צמחיה שלו
שם ארם ואינה חוטין ומחשה קשים הר ריחזו
השוכה כן החזון הוא לצמיר למר ויערה
היא שלם יודין לפנים יוד לבל - יצור כן הרם
שלם

ס פ רביע שליה כפרה שלה לך אנשום סוף
העין רואה והלב חוזר והדף עשה את
העבודה על ארבע כפופה ולא כעלה שלש
ולא כעלה חמש כגד ארבע לשונה שלמלה
שנאה בחיים והוצאת והעלה ולקחתי
וגלתי סגול רבלי על עס שיכול במורה
הת שיכול רבלי ומכנה היה כלילה וק צבע
הרבלי רואה לרקיע המשחיר לער ערב
שיונה חושין שפה כגד שמה ימים ששה ימים
למשחור את פסחיון כארבעה עשר כנסן ער
שאירי שיה על הים שהוא אחר ועשרים כנסן
שומי חניכ: השול עשא שר והשוכר
ונק וצעי ויפוי ושכר ובושר פי שואר
חנה חייב כפשיעה צידתא השול חייב
צני באונסין הואיל וכל התנה של הוא שואר
שיר נשא שר חייב כפשיעה ואכילה וכו

שן פקיעה וטלו טנני כדגנא פקיק
השול בכבא מציעא פשה ראשנה טאורה
כשור חיב שפיה בשור שר שלפיה
כשול נק החובל בחברו טון ע מה
שהוא שיה עכשו פחה אכרמיל מער
כיה ארס עכרבה יון לעכור היה יוצה
לרן כרי שיקצן עליו סס לנה עש
כניה הא ויפני שר וכשור טלו ילך
לח מיקח כפוק החובל הורבל ציך
לבוין לבו לעלה ופנו לענה לבו לעלה
מען שן נשא לבבין אל פים פנו לענה
מען שן והיו עיני ולב סס כל הימים ככרור
הורבל ציך לבוע בכרן ולגביה
ראשו כשם מען שן ואפני שוי נחא הוא
ככרור
כין אכרמיל הקורא לקחא כרור אסור

לפי אפי' בדבר הלכה לא הכל אומען וזה
וזהו קין וזשיוין לבב ליה שבח קומו טר וזש
כל העם אל ספר הגוה" ^{בברכה}

ואחר המדב' ואחר המועיט וכלב
שיטון אה לבו לשמים - ונלן טאו בשעת
הפך רוח טחח וטאו בשעלה כדמור השעלה
רוח טחוח ללמדך שאחר המדב' ואחר המועיט
וכלב שיטון אה לבו לשמים" אין כדבר
הבהנים טאורה ככל לשון קודש
שנ' כ' הברטן אה כע' ישרל" כן לוח שואע
שואע' אהש' יע"ה" כ' הברטן כעמידה
כ' הברטן כנשיאה כפיס כ' הברטן כלשון ה'
קודש" כ' הברטן פעס כגד פעס" כ'
הברטן כקול רס" כ' הברטן כעס האפרש'
(הוא שיהיה כקדש"

שעה דכיום מונעין נשיאה כפיס: הלשון"
והאומים" והעבירה" והשעס" וה"ץ" וטווחה

ס"ט

ואטושיץ בחיבור רביץ אשה בן אייזון בספר
אהבה כפרק טו - אנהייבנים בנה
שלה זכר ועקבה אנהייבנים שפר זכר עקבה
שפר והוא לשון יין אנהייבנים זכר ינם עקבה
אפי ה"ה יואב

הט רבין חסידים האשונם היו אצטען ק'
קוצניץ וזכונענין רטן שרופתן ואעייזן
לפן ג' טפחים כדי שלא נעלם האחושה רב
שער שרי להו בערמ רבא שרי להו כדי ללה
הוא חידקל אה רביהודה האי יתן רבש לאווי
חסידא לקיים מיל רבויקים כהן הא דקרב
אצטען אה קוצניץ רבינא אה מיל האבת
פ' דהה קיבל גויה ואינא לאווי מיל רבבות
פ' אספ' צוט' כפרק שלסי חבבא קוד'
הא פוק האעה אה הכר' בחג'ת האצטע
אה הקוצ' ואה הזטבות

תהיה לפי - ולא נא, המים חייב שאוהרו
לקצו שמו של אדם כפנו וטעם שלא כפנו

כנה נאמר

מצאנו סתם למה אוכלין הקבנה קודם
הבשר שנ' ויקח חמאה וחלב ויחריץ וכן
הבקר אשר עשה מצאנו כבדאשיג רב

כפיש ויהי חקץ כסוף הפישה

כפסוק הן כסף אשר מצאנו

וכפי אחרתוהט השיבוט אלך

והארץ כנען ואיך נעמ

לכיה אדונך כסף או זהב

הן כסף - בעו' שאעון זה העשרה קול

קול חומרון האמורין כמורה הן כסף אשר

מצאנו ואיך קל וחור ואיך נדמב אכיה חומרון

כסף או זהב - הן כע ישיאל למ שאש אלי

קל וחור ואיך ישמעע פיעה הן כעודע חי

עמכס הווס

ואזנים הייבם עם יל קל וחוו אף כי אחר
מורב ויאזר יל אל אשה ואזבי יוק יוק
כפנה קל וחוו הלא רבלם שבעת ימים כי
אה רבלם יצרה וילאוך קל וחוו ואין רחמה
אב הסוסים הנה אמת פה כיהודי ירמיה
קל וחוו אף כי נלך קעלה ין באיץ שלם אנה
כומה קל וחוו איך תעשה כדאון הירון ין
עדין באיץ ישוב קל וחוו אף כי רשע
ומוטא ויאזר המלך למטר הולכה בשון
הבירה הרב היהודים ואבר חמש מאות איש
קל וחוו בשאר מדינות המלך זה עשו

פ"ג

עשרה דברים יש בבית אחד ואחר כך יתחייב
הדרכו לעשות לו תקופה ואם חסר רגלי
אחר אהב פטור מן התקופה ואילו הכ
שניה בו אהב על אהוב או יורש ושניה

לך מזון ויהיה לך אשקפה ויהיה לך
 הקרה ויהיה לך לטוב ויהיה השש וצורה
 עשה טפחים או יורר ויהיה הבנה חול
 ויהיה עשוי לרירה ארס ועשוי לרירה סבור
 ועשוי לרירה קבע בחטור ויבט אשה
 אפ כפרק שיש בלמור
 מזוןה בספר אהבה

חיוב ארס לבזר במזוןה אפני שהיא חוכה
 הכל גמיר וכן כל זמן שיכנס ויצא יפגע ב
 יחוד שמו שלקב"ה ויזכור אה דתו ויישור
 אשטו ושצירו בהכל הזמן וירע שאין דבר
 השמר לשלם ולעלמי שלמים לא יריעה
 צור השלם ומיר הוא חזיר לרעט וכולך בדיני
 מישורים אמרו חכמי הראשונים כל מי
 שיש לו רפילן כראשו וכוונשו ויציר בבגדו
 ומזונה כפרתו ומזוק הוא שלא יחטא שהרי

יש ל' חזונים יבס והן הן האלפים
שאילן אורח אלטווא ש' חנה אלחך זה
סכב ליהאין וחלנס גם זה בס' ה' פיר
ש' בלטה וזו זה בס' אהבה

ואילו שאין לבס הכרע שאר חזוקים
אחר ארוך וקס שאר אם רטיב שאר
חזוקים חזוקים כפטייה ופחיה
אחר אחר אכב נכב על ראש הדבעה
ארוך אחר אכפכ' ע' וקס וקס העפ
הז' וז' אחר אלה כע' לאה ואר
דוע ברו חזונים רלב בלאה ונתקימ
רלב כישקב ללחך אשה חזועת תחילה
יולדת זכר איש חזייע רחילה ילד נקיבה
כפוער ויק' חפ' כ'

ר' ז' ז' ז'
ויסוף וסית' על עתך בעתך בעתך אהין

אור מכתן ספורמין עיב האר לאחר מינה
כרי שלא יבו עיבו פרוחור כפרשא ויגש איין
פי רש

מכתן שהטשא אטה עיין לברוק באחיה
שנ ויקח אהרן אה ליטבע כר עמיטרכ אחור
עמסון ולא היה דיי לו כעמיטרכ

מעין שלמו שלמדס כמות שנ
אמטון אורו כל קהל ערה יש בין הערכים וס
כל הקהל שוחטין מיין לשמו שלמדס כמות
ספדו בא אל טרע פריי י יהודה

אוחי כהנמו כנורט לבנוכ יווער לאהרין
לאבסטר רורו וואגוס מעשה דרלמי האלק
דרנא מעשה בלוי האלק שכנס שבעים
זעם זקעם אהאזוכס בשבעים ושעס כרס
ולא עלה לבס על אה כינסס ועבנס אצל כל
אחר ואחר וואה לבס כרנן ל רור אש

יבבס טק להס הקבָה כלב כל אחר וזמר
עבה והסכיוה דעפן ליער אחר וזמר
ל אהיס כרא בראשית אעשה ארס סמס
וכראור ויכל כיוס השעף ויטכות סתם
השביע הבא אררה ואכלה עס עפס
והסתק עתה בקווכיה לאחר כי סתם
הרץ שור וכרענע עקח אכנס ויקח
משה את אשתו ואת בנתו וירכבם על גמלא
בע ארס ומושב בע ישראל אשר ישם בארץ
חמים ובשאי איצור ארבע מאות סתם
וישלח את זעשוע בע יל ואל ופסוע
בע ישראל לא שלח ירו לא חודד אחר חגס
שאור את חלק ה' להקן לך אהס
להאיר לכל העמים וילך ויסבד את לך
עיר לעברס וכר לך את יעודה חקנעס
ולא כרס לך ארבע אפס שאשון שלחתי

הולך ארנב שה שלו יאמר שתן כי
היחידים והטילם עם אשור כטרה
במצל פרוק ראשון כחשע
אין כן ספדים לרבין וחזון

רצין ולעבור שלעיר שהיא שלעיר שז
ויהי כביור יהושע כיריחו ישא שניו ויהי
ולא רפשו ירוחו ערין לא שהיה כעבור
שלעיר סגון לירחו כן מפרש רש"י כפ
יהושע

הט רכס ז"ה כביאים ון כביאור טגבאון
לן לז ולא כמג ולא הוכחו על זה שפן
כטרה חוץ חוקרה מצל ז"ה כביאון
אילו הם

אברהם יצחק ישקב אשה אהרן
יהושע פינחס ויעל אלמן יי ון קלל

אל הבונים זה היה פניחם - ויבא איהם
האלהים זה לקנה על שמואל גר - נהן דוד
שלמה עשו קרא אל המזבח בבבל מיכאל
בן יהוא כיומי אחאב עבדיה אחיה השילוט
ויהוא בן חנני כיומי אסא שריה בן עזר
חזקל חכמי מרעה לעזר בן דודיהו מורשה
טלם כיומי יהושפט כרבי הומים וכיומי ירבעם
בן יואש הושע עמוס וכיומי יורם איכר
המורשה אהרן נאחציה מחוע וכשר אהר
ארום איהו אשע יונה בן אחיז ישעיה
כיומי מנשה יוא נחום חבקוק כיומי
יהושיה צפניה יוחיה אוריה חזקיה יערים
פזיקים בעלה יחזקל בענן שנים לריוש
כיומי בן עיה שריה אחסיה חזק זכריה
אלאמי ארום כלשן בסדר שלם על
רעל אהרן לעל אינהל עבאי איהו לעזר

8
נבוא לא אפיק רעל ואעיל אעשה איש האלו
שאו לחכמה אל רעל ואל גמלו עם אחיכם
כפי יסוד אעשה רעל שנים לא ידעו
כן כהו כפי ריבן שליח כחילה
שבע נבואות האן עתה שיה וארס דבורה
וחנה ואביאל וחוליה ואמר וואן
הסוף הפורעו כלן בחסד חילה
אוי שלא כל יקום שאן ועס אכיו
כנבואות ברוע שהו נבוא כן נבוא שאן ולא
שס אכיו ברוע שהו נבוא ולא כן נבוא שאן
ועס עיו הפירש ברוע שהו מארה גער
שאו ולא שס עיו ברוע שהו מיושלים
באגרתא רמא כל אעשיו וועשה אכיו
סרואן ופירט לך הכהו באמר ההם לשנה כהן
רס ה' אשר היה אל צפניה כן טעו כן חילה
ברוע שהו צדיק כן צדיק וכל שפירט לך הכהו

כאחר מהם לעמי קמן דהי כחודש השביעי
בא ישיבאל קן טעה קן אי שבע כחודש שהו
ושעין ושע כחודש כחודש

הא רבן ד' נשים יתפיות היו בשל
שה ואכילת רחב ואסתר

ולבן דא, אסתר ירקיקה היתה חפץ אסתר
ואעיל ושה ה' רחב פשה זיתה

פ' המזכיר אורה קר אחר האורה זטה
ישל בקול אכילת כוכיתה וכל כח שאל
כאיתה אי זייתק ללאוה רחב רחב
זיר טק פ' חאה קרי אה לכה רב טחן
זטה אחינה רחב רחב ולא זיקריט אה
לה כ' קאמינה כודעה וכחירה כחודש
פ' רחב ואשן

הלש ז' אונקין השכלא ב' אונקין פחור

רביע. חמה א לט נה אונקו. הדור
חוג אונקו שבו ז טרייס. חמש א טו
סלע א אונקו פח חוג שבו ק טריין
סאה ס לטריין. הקב ז לטריין נה
אונקו. הלע א לט נה אונקו.

ה' ז מלכ בכפר אחאב בן עמי ונבוכדנצר
ואחשורוש. אחאב בן עמי רמז חי ה' אבן
אם יש גי וחלבה אשר לא שלח עמו
אי לא יהיה מלך עליה היו מצ מצב
לא. עוכרר רמז (יהי בן) וחלבה
אשר לא יזן אה צוח בעל מלך בל
אחשורוש ש' הולך אהו וער סט. ופלג
רב ושום חר אה הוז בסק העלם וס' ש
בסק העלם וחר אה הוז וצט בחר הדור
הו קייח. כס שולך על הרו חל ס' ס' חל
על כל העלם סל ביקלה. בסק חלוקה

כל מקום שזעק שום כסף מדינה כן סלע
מדינה כן שקל מדינה כן דינר מדינה הוי
שמיני לצור ושקל צור שונה ה' וסלע צור ה'
ורוע צור ה' מאטבע מדינה כן פי
יביט שלמה כבבא קייא פירק יביע פירק
שור שנקח ל' וה' שונים בשאערא קיייהא
אז רבאסי כל ספק קצוב האזור בורה
סרב סלע צור פי הסלע ל' היל' והרוע
משקל זהוב וכן קוץ בקושטניטא לשוב
דינר והוא כ' ו' לשקל הכותל ושלוכריהם
כסף מדינה השיעורין דרבין

שאלת הו' מירבי מאשכנז כי רביא שלמה
היל' שאט שואבס מוחין היו לו שני רבעים
שקיל מהם הראשון היה רביא יעקב כו' יקר
והשני היה רביא יצחק סמ' לוי' אהיה לוי'

ועל ככל מקום שאמר ש פירש מורי הוא
רבי יעקב ב"ר יקרי ובכל מקום שאמר
ואור ליה הוא רבי יצחק סה ליה שהיה

על שן וזאת חזק ליה במסכת סוטה במשנה עלה חזק

וכאן בפירוש
וק' דכיון כפר
קרא דמסכת שם
יבין ויהי כוונת
מייסד הקל' ד' אלה

מעין למהות המעשה מן המורה שז' אז יסיר
משה ובני ישראל שן המעשה שפ' רש' בשינו
אז יסיר כפרת ויהי כשה פירעה

אז רב דעל כ' קטינה אה רב מעין שאין
משאין מים במוע דהיינו כחול שלמוע
ג' ושמר כהן כהן ולא באשר
במענה בסוף פיר' יהאין

מעין שמנה הוא מאה שז' שלש מעם
זהב יעלה על האין וכדברי היומים או שלש
מאה זה למדן כ' המנה היא מאה

ל

זה מצאתי בפי מלכים בפי ה' כתיב השלם
פיוש רבין ישיב ויאמר משה אל יהושע
בחר לך אנשים ל ולך השווה לו חין אמרו
יהי כבוד הלויך חביב עליך בשלך
וכבוד חביון כבודך רב ויאמר אהרן
אל משה ב ארוב ואלו אהין גדול מזה
ועושה אה חביון רבן ויורא רבן כבוד
שמים שן ארוב משה כלום כלם חן השולם
חייבין הם כליה שחורין בן כלו פשע ביה
בן פי כפוש יהי בשלח פועה אה העם
כסוף הפרעה

חנין לבענה חבור שחייבין שלמה לעבור
לפני הרבה שן משה ואהרן וחור ורדיו
שחין כבענה וזה סמוך למכר למעלה וחור
כנה שלחיים

איל רבים שגדלו בריבוי אחר זמני נשאו
מחללה מור יורה ופוס הסכה שזכבשים
לא הלכש שעטקן גילכס העשה לך
עבור אשר אחיך לא רגלה יכמה יבא עליה
הוא שז אחר רכז אהים שנים אן שאעקן
אין ששין ביה הסבה קפגרייא אז ר
אכבו אם היה שכל מעקרא מור
אז רכ נחמן הנבנ על אנה שלז לעשור
קפגרייא מור לעשור קפגרייא שז וככווא
עם הארץ לפג מוערים הכא דרך שש צפון
לשחרווא יצא דרך שש עב במצלה כפרק
כף העיר שאכרו רחובו שלעיר כחצי הפרק
כמעט ועור אז ר יורה ביה הכנסת
שאר אין מספרין

אז אהים ר הוא שמו אהים שמו שופט ושלט

על כל וכן פירשו כל ימים מצאתי
כל כבודי קהל כי רב שגה היה ארז
למשה כפסוק חסיע אכנס יעצב כהן

עשה אשור שלח הייה כן כל כבודיה
רבה כפסוק ויחזק וכל קץ עשה

את והו' כפירוש אנה כי ביום הא' ויו הא'
ועד השבעים ושעם שגור הן העובדן דן השלשה
פסוקים הסובבן כפר' ויהי בשלח

ויסע אלעזר האהים הולך לפני אהרן י
ולך אהרונהם ויסע עמור העץ אפעהם
ועמד אהרונהם

יבא בין אחיה אצרים ובין אחיה ישראל
ויהי העץ והחשך ויאר אהרן הלילה לא ירבו
אל זה כל הלילה

מלך
 אשה אביהו עליהם ויולך יה אהיהם
 כוח קדים ענה כל הלילה וישם אהיהם
 לרובה ויבקע האים
 ושלשון בע שבעים ושנים

אוריזיה וזהו ספ האפרוש יוצא אור ראשונה
 שלפסוק ראשון והאחרונה שלאחרת ומאזונה
 שלאחרת וכן כסדר הזכ כולם הגם הראשון
 ויה שלמים ה רכל הלילה ויה דויע ושם
 השלמים ושבע הוא אפי ה רישול טן דראשון
 והעין כהשכון ראשון שלפוע וי דוח קדים
 כ פיזש רשיו כפרק לולב וערבה
 בגזר עלג האיעטנה באסכר
 סוכה

זה הלל כל מצור לא יעשה שיש בה קום
 עשה אין חייבין עליה שנ כיקרא מן עשור
 לפסוק

ברוך על הארץ אפרוחים או כעם והאם
 חכמה על האפרוחים לא רקה האם על
 הכעס שלה רשלה אה האם ואה הכעס
 רקה לך לא רקה האם על הכעס הוא לא
 רעה ורשלה רשלה הוא קוס עשה שאלהו
 אה יעשה אם איען רב ער לא רעהו
 אה ער ער רקה ורעהו אה ער ער ער
 רשלה אה יוען לך אה יוען לך אה יוען לך
 אה יוען לך אה יוען לך אה יוען לך
 ער
 ואשולש ככרובים כרוב כרוב כרוב כרוב
 הוא לך האהוב ואהוב האהוב וכל כרוב
 עשה אהוב יתן ורעהו ואהוב רעהו
 להם ורעהו ער ער ער ער ער ער
 רס ועשה ער ער ער ער ער ער ער
 ואה רעהו ורעהו ער ער ער ער ער

סוף ^{דכב} לחכב בערבור ביה שאן וכה כגריה אב יטוה
ורין אטור במדלה סוף פק סב העיר

הביא בכבורה שע עקבים יש כארס אחר מוצלח
שאן ואחר מוציא שכב קרע וכיעהן כקלפת השום
בפון העול במסכה יבמור סמוך לג הלטה גבי
אי זכו פצוע דכא מביא אורה רביט שלה אב גרוא

דיון ארכ להיות נין מהשם וואנשום דכר זה כג
במרה ושעו כביאים ומשולש כמרכים כהן כמרה
והייה עקיים מהשם ומישולש שעו כביאים ל
למיסיה ל למים יודע וישול הוא ידע משולש
כמרכים ומצא חן ושכל טוב בעיני למים וארכ

החומר והבנה איפור שאן ל סאין הלנה חיה
כר שאן ה איפור האיפה בבב והבר בלה ה
סאין הסאה שער קבן הקב ה עאין הלנה

האמה
החבר
הלטה

הככל בארץ שער אחד שמים ו' יוחן הטלח
הירושלמי בכחו הוא שנה ו' הושעיה הלמד
רבע הקודש חיבר ביאור ספר בראשית
ו' יאמש פירש מאלה שמוה ער סוף המורה
הוא הנה מכללה וכן ו' עקיבא חיבר מכללה

מה ששנה חמה עטרה למטה עשה ענה עקב
למליצה פי שנה יאסיה חמה יראה פי שנה
עקב עטרה יראה פי שנה משקין
יש בן משום גלגל ואילו בן יין ואיס וחלב
סוף יין הפסוק האיס שנה לעקב הארץ על האיס
יין שנה וכנס עבוס סורה חלב שנה ורפת ארז
עמר החלב והשקרו ורכסמו

כל יקום שפקרו האיעס השוכרם בצרם
נעשה ארס ויברא להיס

נכדק יצטנו יתקך ויסה לחדך פסטה הית על

רבי ריה דרב יוסף בר תיבא הוא רבא סגמ בר
פלוגתא דאביי שאינין כלל הלמודי כן פי רבי
שלמי כפרין ואילן טריסורן ה' אשר סגמא
דאגרתין וברייתא הוא ה' אשר כן שאוב וה' אשר
סגמא דאגרא הוא ה' אשר כן פירי שהיה הלמודי
אלו יוחסין כן כרב רביט שלמי בכמות שכן הערל

— ורמא רמא דאמריין בטעמי הלמודא פי רביט טין
בעל הערוך והרמא סמו ושערי הין והרעטן שלמי
שניט באשטניט באשעריה שר' יסלמיט ורבי
רמא והרמא חצר למ שסן הוא הין ירושלמי ויד
לשני אחיו בחוץ והע כל היכל
דאמריין אחרי כי רב סגמא הייט רב הונא וכל
היכא דאמריין א' רב הונא אחרי כי רב הייט רב
הרמא

ירושלמי באסכר עב כפ' אין העמידין אר' ה' אחרי

צדיקין אטן תשעין למה דבייהא תשעין אסור
 למה פייטן בפואיה פיסתא תהוב כ שיהיה
 רבשילא תהוב שפא לאצנע פייטא מ ארתא
 ספיטא מ פולא או י יוסי כו כן כל זיעה דנפא
 אכל נשא סה תהוב חוץ מזיעה הפעם
 אזריין בסוק פוק בהמה הזקנה אבי
 ורפא דאורי הווייהו כל דבר שיש בו מעוס רפואה
 אין בו מעו דרכי האמורי פי דוקא רפואה מט
 הנין אבל לא רפואה אמון אבל אם עשה אדם
 דבר להן עליו הן החל שלא יבא עליו אסור
 דהנא בתוספת שבת העוק מקל שלאור ופזל מה
 ראשו הרי זה ארוכי האמורי אלמא אעפ שטונדען
 לשאור מט הן המקיקים אסור זה הוא שני ובי
 בהמה המבכה שהפילה שאומר שם שאין תרלין
 אורה באילן מעוס דרכי האמורי שהמתעין אור ס
 מושיל דבר זה שלא הפיל עור וכעבור שהוא רפואה
 אמון לא הנין לעבורן אבל אם אעין מלך
 הרי זה רפואה מט ואמר

זבוע היסור פי רבינו גרשון ז"ל היסור כלשון
פרסי חינוך כלו שלמים ושלם כרון השביעין אור
לא יהיה חזר הטיל עליו אורה זבועה כרו להפס
דערו שלטובע

ארכעה חרשים חשיח בן יוסף ואשיח בן חזר
וליהו וכפן צוק הייט סס בן נח שע האשיחיים
יהיו אווען כבעין ביה הלקדש וליהו כבר בנה חזק
בהר הכרמל ועוד שערך להגלה בכיאה השיר
וכפן צוק שהוא סס בן נח קרא חרש על סס שסייע
לעשור הרבה לה אכיו

שבעה חרשים אילו הם חזר כאמצע ארס שר
וחרטלה חיויט שהו צריקים קרס שבה החטל
לעולם שלא חטאו ער חזר אטע כרכו אן החל
לקרוא כספ"י וחרטלה צריק צאור היה כרדו
בחלק זה שנהל כור החטל בן ז' ימי אכרו
שחרטלה הצריק אטרה יעקב ואשה השאלו
ויצחק הלך לבית אר. בשו חיינה שלצדנס כרכו

לפני ה'

כי אתה אמת כי אמתם לא ידעק וישיל לא
 יכירק ולפיכך לא נאנע עמהם
 שאנה נסיכי אדם ישי שאול ושאל
 עמוס ועצמה חזקהו ליהו והשיח
 אט כה הן לו ית כפ לעי אס קצץ ית
 שן ית הן

סבה עגרתן ו האור סבה נוספרא ו נחוויה
 סבה סיפרא ו יהורה פי סיפרא נורה כנעם
 הוא ספר נוקרא סבה סיפרי ו שאינן פי סיפרי הם
 ספר וירכר והשנה תורה הוא אלה הרבנים וסיפרי
 קורא אורו אפע שון ב ספרים

ויהעצב אל לב נעצב על אכזב אעשה ידיו
 כיו נעצב הולק אלכט וזו סגברתי
 לבשוכה המיטן מי אחר של אהי יהושע כן
 קורה מי לו מי אגם אורים שהקכה חוזה ארת
 הטלר מי לו הן

ענינות הוי תהוים נשיח יציעית תעה
 כלב ישעיה

אִם לֵב הָאֱלֹהִים כִּי יִרְעֶם אֵל לֵב אִם לֵב
לֵב בֶּן זָכַר מִיָּמִין אִם לֵב בֶּן אִם לֵב אִם עֵשֶׂה
אִם לֵב אִם וְשִׁיחָם בֶּן אִם לֵב וְלֵב הַיִּיבֵה
יִרְעֶם שִׁסּוֹת לִמּוֹה אִם לֵב בֶּן כְּשֶׁה חֲרוּבָה
חֲרוּבָה כְּשֶׁה אִכְלָה אִכְלָה אִם לֵב וְכִי מִשָּׁה
הַקֶּבֶה אֵעֵף שָׁלֵן וִירְעֶם לִפְנֵי שִׁסּוֹת לִרְטוּחַ
וְלִאֲכֹר לֵא נִמְנַע מִלְּבוֹחַן כְּכֹל הַצְּרוּקִים
שְׁמִרָן לַעֲמֹד אִם כִּי יֵשׁ כֶּפֶס
כְּמִשְׁיָה בְּסוּף הַפִּיטָה

כִּי לֵאמֹר שׁוֹר שְׂכֵה אֵילֵךְ שְׂמַעְיָמִים יִמִּי אִם
אִכְלָה שְׁלִיחָה וְהִמָּחֵה אֵין כֵּלֵן כְּשֶׁה
שֶׁה אִתָּה שֶׁה לִי נֵה וְכִי רִמָּחֵה קֶפֶן שֶׁה
שְׁלִיחָה שְׁלִיחָה לִפְנֵי וְקֶפֶן שֶׁה שְׁלִיחָה
כְּשֶׁה יֵשׁ וְכִי מִרְשָׁה הִי רֶשֶׁת מִחֹרֵת
וְשִׁים וְהִשָּׁה שֶׁה רֶשֶׁת אֵילֵךְ הַקֶּבֶן וְהַקֶּבֶן
יִחַד שֶׁה שֶׁה שֶׁה כִּי שֶׁה יִחַסוּ עַךְ

השלישי חובשלה שהם התקסט שש מאות
שנה ואילו הם שש מאות שנה שלח כשהיה
היכול שור כל ימי הארץ דע וקציר
וקר וחום וקיצ וחורף ויום ולילה לא ישכחו
ועתים הללו שש חרשים לכל אחר כמו שעשה
חצי השני וארמון וחצי כסליו דע חצי כסליו
ועבר וחצי שכט קור חצי שכט ואדר וחצי
טמן חורף קור קעם מחורף חורף הוא זמן
זרע שעורים וקטניות החריפים להבשל מהר
חצי טמן ואיר וחצי סין קציר חצי סין ובחון
וחצי אב קיץ הוא זמן לקטת האנים וזמן
מייבשין אונן בשדות וקורא קיץ כה הלחם
והקיץ לאטל הנערים חוב הוא סוף יחור החמה
שהעולם הם בזהר כה שמעין במסכת יומא
שילבי קייטא קעה מקייטא כך אטושין בבבא
חציטא כך פייטו כטעור ט

כל העסק כמות נכסיו וחובין ומעלמין דבר
זה כרו כמיה שטי כנכסיהם השולש כמכונם
כרו כמיה וזירב את ידיו הכריה קדמי לעשן
השולש את כל אשר העשין שטי כנכסיהם
לא ימוש ספרי המיה הזה יסך כי אין תכליה את
חובין ומשולש כמכונם כי אם כמיה ה' יסך
יכל אשר יעשה יעלה לעולם יזהי ארס
יין המיהוי ויזיל פעמו כמיהוי טובה המכונין
איה לרבי המיהוי אמרו הכ' זמירוב מכונם
לרבי זמירוב שאם הוא נקה יין העפיות המכונם
לרבי סוף שהוא זמירוב עליהם שלא יכמו לרבי כל
זמירוב זמירוב מכונם לרבי נקה שהוא נקי אל
זמירוב ויין המיהוי נקה מכונם לרבי מכונם
היהו קודם פעמו אפילו מרובים המיהוי
מכונם מכונם לרבי טהרה שהוא טהר לב
ואיט נלסך את המיהוי טהרה מכונם לרבי
קדושה הוא קודם ימטע כרובו ובעל המיהוי
טובה ועשה כל מעשיו לשם שיהי

קדושה אביא לני יראת חט שהוא ירא וחור צטר
ואושל כצרו יראת חט אביא לני עשר
שהוא עניו ושפל רוח שומע חרפתו ואיך השיב
ואיך פועם ענה אביא לני חסדור
שהוא עניו הקנה מאובה ושונה באהבת תמיד
ואיכה את הרבים ואושק לאהבה הקנה כה שג
אם תעז יקר מזולל כפי רגלי וכן היא מעלה
הנביאים עמו הקודש שורה עליהם שג אז רבבה
כחוק לחסידיו אפילו על הקלטה עניו אדם לרק
את הדין שג שגן ס עקב יסוכב עונות שאיך רש
כעניו בעולה הנה מסככן אורו ליום הדין
ואענה כביט שלי חנה כן הדין שהיה מהלטה
כן גריל רוחי ואמר כיה נאים פשיעונה שלובה
זו הנה הקדמה בפשיעונה והעשטה מן השמים
על כן כענה הדין אה מר איכע דומה
אנשה כל יום ו שעה ראשונה שלום רוח מקרה
אנשה בהילך חנה ושש שעה אחרונה רוח דומה

ועש אשר חשבותו מן הלילה וזו מערכיה וזו חצורה
הלילה וזו צפונה בכרכור פרק האשון מפי' ר"ע
כ בשמעה קמ"ח וכו' וזו הנה ידע פלגא דלילא

איך הבר מהמלא מחוליהו פי העוקר חוליהו מן הכור
ומזו ומשלכה בטובה איך מהמלא ככך כן פ"ש
ומע מצאה פי אחר שבשעה שביקש הקב"ה
לבוא מכול לעולם נטל שע כוכבים אכילה והביא
מכול לעולם ומשביקש לסיומה נטל שע כוכבים מעץ
והנה ואחרי'ן ליהררנהו ליהרו מן הכור מהמלא
מחוליהו קה מצאה למטה מאוהו שלמעלה כזורה
שמעה סמוך לשעה שזורה בכרכור

שפיר הוא עור וולר שהעצמות והגדרים והכשר
עצמים כן ויש שפיר שהאזה יושבת עליו ומי טוואה
ומי טהרה ומי זה זה מיוקס וההכ כעדה מפרש
ל' ויש שפיר מלא מים שאיך חסוב וולר לעשכ

עליו ימי טובאך וולבנה ניימי טהרה שליח
דחת אין שליח בלא וילך והוא כמו לבוש שחולץ
שוכב כרכה וקרין לה ויישטירורא והניח ריין
שליח כחמה מטפה והחילתה כמוט שלערב וסופה
כרמיהם ין פוטי דם ככרבור סיון לזה שלמעלה

בראש השנה

היא שנה בין בור לבור בחפירה ורור כבנין
וכן לבין כבנין והכבור בחפירה באשקון

הנין שאין עשין נשים כווער לא כווער ולא
אמר על ושיחיה כחין ולא באשקון ייחשלי
חפיק ליה חמאי קרא מלא שכווערוא ופרנה לך
דם אה זמם דאין השוכן שמה בשמה ואין
אויבם כווער חפכ שמהה היא לו אכלחחין
הא אה חפכין נעשה אשה רכשיטיה כווער
היה דה אה אשה לא רסור חפכ שטול הוא לה
באשקון פיק דאשקון

וְשֵׁנִי נָשִׂים כְּעֵרֹב הַיָּרֵד פִּי לִלְחֹם יוֹמָא לֹא אִשְׁתִּי
אִיעֵשׁ נִפְתִּיחַ פִּי שִׁיחַ לֹא יִקְרָא לִי כְּאִתּוֹת הַיּוֹם לְעִשְׂוֹת
הַחוּפֵה וְלֹא יִשְׁתָּחֶה מִלֵּךְ אֲחִי הַעֲרֹב שִׁיחַ
כְּשִׁיחַ דְּכֹחַ וְעֵשׂ שְׁלֵמָה אִם הַסֵּךְ וְכֹל יֵשׁ עִינֵי קֹדֶשׁ
דְּקוֹל וְלִבּוֹא חַיִּים עַד נִמְלֵךְ הַיָּרֵד לְפָנֵי שְׂכֵנֵי
וְשְׂכֵנֵי וְאִתְּמַר עֲשֵׂה יוֹם יִיחָד כִּי אִתְּמַר עֲשֵׂה
יוֹם שְׂכֵנֵי וְשְׂכֵנֵי לֵאמֹר לֵי שֵׁנִי הֵן לִלְחֹם יוֹם
לִלְחֹם כִּי אִתְּמַר הַפֶּה אֲחִי יִשְׁתָּחֶה לְפָנֵי יִשְׁתָּחֶה
וְעַכְשָׁנָה הוּא הַעֲרֹב וְקָטָן לֵי עַד הַיּוֹם שֶׁכֵּן
זֶה קָטָן קָטָן שֶׁכֵּן שִׁיחַ כֵּשֶׁן וְאִתּוֹת אֲחִי כְּרֹמָה
שִׁיחַ אֲחִי קָטָן וְעַכְשָׁנָה שִׁיחַ קָטָן
אֲחִי אֲחִי כְּרֹמָה וְלִלְחֹם אֲחִי כֵּשֶׁן הַשְּׂפָחוֹת
וְאֲחִי כְּרֹמָה וְאִתּוֹת אֲחִי אֲחִי כְּרֹמָה
וְהָיוּ קָטָן כִּי הוּא קָטָן כֵּשֶׁן וְעַד לְחֹמֶה
וְאִתּוֹת אֲחִי וְכֹל שִׁיחַ כְּפִי כְּפִי
כְּחֹמֶה כְּפִי אֲחִי אֲחִי כְּפִי וְכֹל
יִקְרָא עַשׂוֹת עַד הַיּוֹם הַזֶּה עַל הַיּוֹם
נִרְכָּה הַיּוֹם הַזֶּה וְהוּא כִּי נִרְכָּה שֶׁהָיוּ אִם
לְכָל אֲחִי נִרְכָּה הַיּוֹם הַזֶּה וְנִרְכָּה אִם נִרְכָּה

או נקודה איש תיב באחרונה
שמש
כן סוד וזורה נקד על שם סופו כי למופ אין לו
זה ואל יעמוד וילבטים אה הכריות ואי קטיו ובי
ישמעל אור כי שבע שמיים אה קול הנער
באשר הוא שם ולזה לא נקד על שם סופו
שהיה עמד להיות אה שם וכעמון שם הוא
בערב לקדום שמה הנו מים שלם האוכה כוכב
הוא וכן סוד וזורה טעם וישמעל לא טעם
אחר וישמעל בביהרין שלמעלה וביהרין שלמעלה
אין ששין ער עשרים וכן סוד וזורה בביהרין
שלמעלה אחר כי וישמעל לא יעשה הוא בעצמו
יעב ליש אמנם כנו יעשו ועלן לא עשו הכת
אבל כן סוד וזורה הוא חבל בעצמו ויחבול ב
עצמו ואם נחם והלא דיע שלכן סוד וזורה
היה ראוי להיות כחן ולזה כסקילה יש לו כי כחו
שעל כי סופו שיעור וילבטים אה הכריות כן
על לו שסופו לעמוד וילבטים אה הכריות בים
שם והנה נתייב סקילה שלמי מצוה אין
עיון לא בלעברם ולא בחזירה בלעברם אין
שם ולא יחזור איש אה איתן בעלות לראות אה
עב השט איתן

במקורם משני סד ופעם בבקר והלכה לאחלקן
המנה אהלך שלם שלא יגעו בו האויבים כי כה
כירושלמי

הדרכה שלא יתקיימו נרות כל השנה טעם ישיר
כראש השנה ויאות כל נרו שאנו עומד לרוד כל
השנה טעם הרי הוא בטל כלבו טיהא זכור בשע
הנר אי זכור בשע הנר עקריה לרגאיה וקאים
ליה נרריה אי אכני רע וכלבו שלא יהא זכור
בשע הנר רבא אי כמן שהנה כיה ולא ירע
חמאי הגנה וקח נרר וזכור בשע הנר דהנה
אי על רעה הראשונה אי עשה נרריה לא איה
כה משמא לא אי על רעה הראשונה אי עשה
סליה לרגאיה וקיימיה לנרריה פי לשלם כרא
אשקריה וכלבו טיהא זכור בשע הנר והכו
כמאי עסיקין כמן שהנה כראש השנה כל נרר
שאנו עומד לרוד והיה יורע בשע הרגאי דכריס
שהיה יניל לרוד כהם ועל רעה כי הגנה ושוכ סכה
חיה שהנה והשרא קח נרר אי זכור בשע הנרר
שכשכיל אונן נרר נרר הגנה ואי על רעה הראשונה

אז טרר שלא יהיה מקיים כי שהענין עליו נראה
לית כוח השם לאו כי שעה הנח על דעת
הואטונה אז טרר שלא יהא מקיים עקירה
לנצחיה וקיים נראה כנרדוס פרק חרבעה
נרדוס כהשנה הואטונה לפי שכל ימות
השנה יוכל נסור לשטן להשטין חוץ חיוס ינס
כיפור שטן לחיילה ונפיה ושל ק און החפוט
כי שאנו כגו כי השטן כגו עסר וימי השנה
שס"ה כי שאר אונג יוס דהייק יוס הכפודים
שחית יוכל להשטין

דבר זה יודע הוא כי שפטו למורה ואחריו לערב
כי יחיש לרדוס ושאלו לצפון ויחלץ ש"ה
השם ואיחיינה ואם היחין ואשחאילה וחרבנה
אם זה לציפונה ואם לרומחה ואם זה ל
רומחה ואם לציפונה

הצאה כח כפרים חפיר אילו

הם גויף מצווה

שבעה עשרתין הם סקלה שויפה הרד ונתן ופיר

חירה וחקור

בסקילה יהי הכא על האס ועל אשה אב על הכלה
ועל הזכר ועל הכהונה והאשה הטובה לבהמה
והחברה ועבר עין והטוב מורש לזולת ובעל אוב
ודשע והאחלה אה השבת והחולל אביו ואמו והב על
עורה מאורסה והאסיה והגדיות והכסף וכן סורר
ומורה בשריפה ט הכא על אשה ובה ובה
הכא על כה כה ועל כה כה ועל כה אשה ועל
כה כה ועל חמות ועל אם חמות ועל אם חמות
בסיף כ החצה ואנשי עיר הנדחות
בהנקה ה' מכה אביו ואמו ודובב עמם מישראל
וזקן מחורא על פי שר לין ונבוא העקר והמורבבא
כסס עין והכא על אשה אס וזמזומי כה כה ובעלה
בבת כן הכא על אחות ועל אחות אבי
ועל אחות אמו ועל אחות אשתי ועל אשה אחת
ועל אשה אחת אמו ועל הנדה וטמא שאכל אר
הידוש והכא למקדש והוא טמא והאכל לב ורס
והטור והכחל וה' פעם אר השמן והתפעס אר
הקטרת והסך שין והשמה והשמה והעלה כזק

והאוכל חתך בפסח והשטה מלאכה ביום הכיפור
 ושלח עשה פסח ולא מל כהונה יא האוכל
 או העל וכן טהא סאל הווא טהא זור סאל
 רבואה וזי שיש נטחא שישא נטוליוכ שיש
 ומוסר כרוב (מוסר כטובים ושלח חתך ירוס
 יקלס ון הניר ורני יין ופרוש הראש הרי אילו
 שמש (אחר רעון כן ענשים לרוב כל עובדיהם
 כן ענין האקדס קיים יחי רעון איבנה באהרה
 כוונת אמן אמן

אילו הט הלחן שהם כאלה ה
 עלכן לא יאכלו כע יא אה צד הנה פסח כלעיל
 לא יאכלו כלכל לא יאכלו נעב וצניר לא
 ואלכן אל האכלו מוטט לא נחט על חתין
 דס זכתי לא ילן לברי זכה חן הפסח לא ילן וכן
 הכה אחר רובם כעב לא ילן חלב חנ לא
 ילן ון הכהר מוע לא נהירו חתך עד טק
 וענה לא רעב כן אחר לא ימא ככרובס לא

בשטענדיג פון שטענדיג הערוה כסופ

אילע האט שמועל שאינע נאחקים אל אלעס אלעך אלעס
אלעס לאהי אהיה אשו אהיה אלף דלע יוד הי טר
צבאוו האו אלעך אינע נאחקים אלע אלעך אלעך
והערה הארוה האויץ החק החטן ורחום און אפיס
ורב חסד הוי און נאחקים וי כרב אלף לוי מלחיה
יוד הי הוי הוי זה אינע נאחק שין רב משה צדי ביה
הצבאוו האו זה נאחק וי יוס און צבאוו על נאחק
לפי טעם נהיה הקנה צבאוו על שם צבאוו ישרל טר
אויסצוה אה צבאוו: אה עמ כע יא האויץ מצרים
אה שרל לבנה כו יוסי ורביץ משה ורביץ חנניל
ורביץ יסעיה כשיטה אחת שאינע נאחק ויהי אין הלכה
כו יוסי יאע סוכי שראייתם היא כו לעעלה און טבוח
און הערה נאחקים וי כל הטפל לשם בן אלעזר
בן אלעזר הוי זה נאחק לפעו כיצו לוי למד
נאחק ביה כה נאחק ויהי ויו נאחק מיה לים נאחק
היי הוי נאחק שיה שין נאחק ביה כה נאחק למחרת
כיצו לוי ויו נאחק אהיט עין ויו נאחק אהיט
הי אים נאחק אהיט כה אה נאחק אחריס און אחרי
אינע נאחק יכבר קירען אהם אה רב הווא הלכה

אין

בארץ כל שנת בארבעה קדש חוץ מזה שנה חול
 ויארזו ארבע ארבע מאות חן כעשר אל על העשר מעל
 עבד חנה בן אחי י יהושע וי לעזר בן עזריה אשוס
 לעזר הח רש א אף זה קדש כמון חולא הא דאז יב
 יורה א יב דהל העם אורחם מהקבלה פע שפיה
 ב חן כמון חוץ כל שנת הארבע בלש חול חוץ
 מזה שנה קדש על ו אף לעט ארבע אל על ארבע הנה
 על מוצא עבד חן כעשר כל שש בנה למה ולמה
 ה א זה הקדש כל שנת הארבע כעשר קדש
 כעשר חול י לעזר אף כעשר סוף קדש כח כח
 יע חן קדש חן חן חן הארבע סוף לעזר חול כח
 י קדש חוץ מזה שאעפ סוף לעזר הוא קדש כל ימי
 יתביב הארבע כעשר כל שנת הארבע כעשר
 בעזר י לעזר אף חול י יהושע אף קדש חן על
 י לעזר וכי יבטוח אף עשה אף על י יהושע הוא
 מה שבטוח עשה וכן עלא בימים אף לעזר לעזר
 בארבעה כבימים הסכימו על דם שר ופינס בן לעזר
 בן חתן עמר לפני בימים ההם לעזר הארבע שר
 לעזר ל לעזר עפ כע בעת אף אף אף אף
 על כן יאמר ארבע בנות כל שלם הארבע בשו

אב

וזה כאלו כסודותיו אלך בכל אור אשר השביע
באדם רגא אורו כי שריו כי קלה כי שבעה כי שריו
דכתיב אורו אורו אורו אלמן יהי ומה ואה שלא
בארבע מאה שיכוחו שמהם ברוק לחיוון אוכח
לאחרי וברא רבא הוה ואיטא דאחרי טכחא הוה
דכתיב מן שאים נלחמו כוכבים מחסילתם ומה
כי קלה דכתיב אלה יעמדו על הקלה בה שיכל ופס
אחר האיש אשר יעשה פסל ומסכה תעבתי כי
שבעה דכתיב וישבע יהושע כשר ההוא לאמר אורו
האיש לפני ויילך וירד עבר בהו אשבעיהו
ולטייטבו לא מהכח ויילך שאול אה העם לאור
אורו האיש אשר יאכל לחם ער הערב ומה ופס
ויבונן לא ישמע בהשביע אחיו אה העם אה לה
דילי הכא שמי דכתיב עבר בהו אשבעיהו ולייטינהו
איי כה ומה השרוא דאתה להם ההם שמי לא כה
ואחרי אה כי יפסל חטא חזן כי שבעה כי קלה
דכתיב כי אשבעה פשיס כי שבעה דכתיב ואחרי
האשה חזן חזן כי קלה דכתיב דכתיב אחר
אשר לא יקום אה דכתיב הוה קורא לעשות אורם

וואר כל העם ארץ בן אמה דברים דברים
וואר ירויהו קטבא ארץ בן יעשה יי יקס העם
דבר אה ד אשר לאו שמועה הין שמועה
בשל לאו שמועה דכתי ולא יהיה עור המים
לאכול וכי מי נה זאה ל אשר שבעתי
מעבור מי נה עור על הארץ לא הין שמועה מעל
סמא הוא מולאו שמועה הין נמי שבעה אה
רבה הוא האה הין הין הוא הוא לאו לאו
לאו דכתי ולא יכיר כל כשר עור ממי החכר
וכי ולא יהיה עור המים לאכול ומולאו הרי
זיאת הין נמי הרי זיאת

דבר החכר לא יחקה כי יראה ובו שיה
כי אה — הין ימות גם הוא כאחיו ובי יהודה וטאר
לפי הדין הדין הדין להשיב אל אכיו ובי
הדין הדין הדין לא ידע כי למה היא ובי יהודה
הדין הדין הדין עזרים ואיכשה דברים
יודע הדין הדין הדין הדין לטון הדין
כעל הדין הדין הדין הדין הדין הדין

והקניל כסעורה שאינה מסתעקת לבעלה והחסרבל
 ששיוור והחולק עם גב והאוויר אהטא ואטוב
 והמכסר בקלון הכירו והפוש מן העיבור והיכנה
 אכונה והיכנה רפונה והקלל אה הרבס והמעכב
 אה הרביס ולעסוה רכר מצוה והמטה אה חכיה
 מרדך טובה לרוב יעה והמטות בעכטון שלעט
 והמקבל שוחר על מטה להטות אחיה והמוציא
 אמורה ואיט מחזירה לבעלה והרווחה אה כן
 לרוב יעה ואיט מחזירה כדו והאוכל שור ענים
 יתנים למטה והחולק על רכר חכמים והחונטר
 ככמים והטועה אה התוכחה והאלעג ער
 היצירה אה כה אעלזה חנלה כלה יעני

סדר השופטים

יהושע בן נון ועשר שנים באונו שמשל כן קט אחי
 טלב הקטן אהט אהרן בן נון הוויט אהר
 יר יואט עיני כן עטרי דמרה שיק גרעין
 כן יואט אפי הער אפיאלך כן צעון ג טעס
 גלע בן פואה איט יעכר יאיר הגלע

יפתי האלערי חכמן זכיה לחס חילון הזכולע
עבדן בן הלל הפרעטע שמשון בן משה שמואל
בן אלה בן יוחס יוא ואכיה בנו

יהושע שפט את ישראל יד שנים ושבע שפכשו
ושבע שחילון וימתי יהושע בן נחמי ועשו שנים
ועשו בני ישראל הודע בענין השם ויהגב כד שוסים
וינשיעם ויהיה כבוד השופט והושיע ועור עשו
בני ישראל הודע בענין וימתי כד כסן רשעים חילן
אדם שחיים ויעבור בני ישראל כסן שאונה שנה
ויזעקו בני ישראל וינשיעם כד שגמל בן קמ והשקט
האויץ הרשעים שנה ואילן הוד שנה היו בן הצוחה
ובן המעלות שאם האמר שהיה ההשקט לבד הוד
שנה ימים יתבר בן המשכון שאה יפתי שלש חיות
שנה וימתי לא הצלגם בעה הדין

ויסידו בני ישראל לעשות הוד בענין השם ויהגב כד
עליון חילן וימתי וימתי שמונה שנים וינשיעם
כד אהרן בן אהרן אהרן יד יחייק והשקט האויץ
שנים שנה

יד

ח

ה

ה

פ

וְשֵׁר הַשָּׁמַיִם בְּרַךְ שָׁמַיִם וְיִוְסִיט מִצֵּי יִשְׂרָאֵל לְעִשׂוֹת
 הַרְעָה וְיִחַרְסוּ בְּרַךְ יִכְנֹן מִלֵּךְ מִצֵּן וְיִזְעַקוּ אֶל הַשָּׁמַיִם
 וְיִשְׁעוּם בְּרַךְ דְּבִרָה וְכִרָה וְהַשָּׁמַיִם הַזֶּה אֵל שֶׁנֶּה
 וְיִשְׁעוּ כֵּן יֵשׁ הַרְעָה מִצֵּעַ הַשָּׁמַיִם וְהַגִּבּוֹר בְּרַךְ הַרְעָה
 אֲכַע שֶׁנֶּה וְיִזְעַקוּ אֶל הַשָּׁמַיִם וְיִשְׁעוּם בְּרַךְ גְּרֵשֵׁן אֲכַע
 שֶׁנֶּה וְאַחֲרָיו הִיא אֲכַע כֵּן אֲכַע וְאַחֲרָיו הַלְעָן
 פּוֹאֵה וְיִשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל עֲשִׂים וְשֶׁנֶּה וְאַחֲרָיו
 וְיִזְעַקוּ הַלְעָן וְיִשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל עֲשִׂים וְשֶׁנֶּה אֲכַע
 וְיִוְסִיטוּ כֵּן יֵשׁ לְעִשׂוֹת הַרְעָה כְּשֶׁנֶּה וְיִחַרְסוּ
 בְּרַךְ פְּלִאָתִים וְכִבּוֹד כֵּן עֵינֵן וְהַרְעָה לֵאשׁ שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה
 שֶׁנֶּה וְיִזְעַקוּ כֵּן יֵשׁ אֶל הַשָּׁמַיִם וְיִקַּם הַשָּׁמַיִם אֲכַע וְכִוּוּ
 יִפְתָּה וְיִפְתָּה אֵל כְּשֶׁנֶּה יֵשׁ כְּשֶׁנֶּה וְכְּשֶׁנֶּה וְכְּשֶׁנֶּה
 וְכְּשֶׁנֶּה וְכָל הַשָּׁמַיִם אֲכַע עַל דֵּי אֲכַע שֶׁנֶּה אֲכַע
 שֶׁנֶּה וְיִזְעַקוּ לֵאשׁ הַלְעָן כְּשֶׁנֶּה אֲכַע כִּי כִּי אֲכַע
 וְיִזְעַקוּ וְיִפְתָּה וְיִפְתָּה וְיִפְתָּה וְיִפְתָּה וְיִפְתָּה
 וְיִזְעַקוּ כֵּן אֲכַע וְכָל הַלְעָן פּוֹאֵה וְכָל אֲכַע
 וְיִזְעַקוּ שֶׁנֶּה אֲכַע פְּלִאָתִים וְכִבּוֹד עֵינֵן
 חֲסִיד עֲלֵיךְ יִשְׂרָאֵל אֲכַע קָל אֲכַע קָל

ה
 ה
 ה
 ה

אמת י קיט ע מלל סה יור קסב
 חנק סה מושלח קפן למן קרב נח הן
 שפ הו אפ הוט שפ שטנס אחר
 האכול חופסור לה שלה ל עבר לה פלג ל
 רע לב שחן ל נחור כטו רוח ע אברהם אה
 הו מן האכול ער שהיה אברהם כן אה כשהעלמו
 ואחר כשרים שא שנה ואחר כן היה אברהם עב
 יצחק י שקב סה לוי לה קהל שמוס קה
 משפ הו השטעל אברהם ואור כשרים ער
 שיצאו יו ארצים הלב שנה

השורכין עה שפט ישרא מורס ה שפ
 יהושע סה ימי הזקעס ז ערבל כן קנה ה אהור
 כן צא פ רבור ה צעון כן יואס ה אכילת כמ ה
 חלפסן טאה כן יאיר חלעה כב יפת חלעה ו
 אכסן אכיר לחס ו אילן חוטלעט י עברון כן הלל ה
 שמשן כן אטח כ עלי הכהן ה שמוס חטבוה ין
 שמוסן קיש כ דוד חולץ ה שלמה כמ ה כה
 שיצאו יו ארצים ער עכנה כרה האקדס הלב שנה

ואחר כך שלח בן דנק לך - חכמה בן ין -

אביה לך אסא אה - יבוספט כה - יהורס ה' אחזיהו

עבדו ו' יואק ח' אחציה כט - עזיהו כן יורב ין

חזקיהו כט אשה טו - ארון ז' יאשיהו לט

יהוחאז ל' חרשים והויקים ל' שפט וכלל -

והויקים כה שבכרמז ליושלב ורמז אה והויקים

ואלף כלה ורמז אה ויטן כט והאליט על

י' ואלף חת נבכרמז ח שפט ורז ל' והויטן

ל' חרשים - עזקיהו יח שפט ואחר כך עש ככל

ואילן ע' שפט נב שנה ער שטאלא ל' ע' שפט

אלה הם ימי בבל -

נבכרמז ל' - איל אחזקיהו כלשטר ל' -

ואילן הם מלב אה ורמז

רמז א' - כורס ל' אה ורמז ל' אה ורמז ל' -

רמז הפרסי ל' - אילן ל' - רמז ל' -

יהורמז ט' ל' - ואילן הם מלב אה ורמז

אחזקיהו כט - עזקיהו כט - רמז ל' - רמז ל' -

אף וזמן לכולהו כיצד אדם קל שיהיה קה אמש
ז' קוק ע' מהלל סה יור קסב חמך סיה
מתאלה קסז למך קסב עה ה' שס דה

אורקטו למלך משעמו השעלם כיצד

שס שטעם אחר המכל אופכסר ל' שלח ל
עבר ל' פלג כן ל' שנה כשעלר רש וכל ימי
חיוו דלט שנה ויהי כשע' ה' לאכרהס ה' ה'
לארה שכן ה' היה אכרהס בשנה הפלגה כ'
לבסעק ימי פלג נפלגה הארץ והשעלר פלג ע'
שעלר אכרהס קצא שנה הולט הוצא מהס קצא
ע' שעלר אכרהס הרי נשאר לפלג השעמונ ה'
שנה ונשע' ה' לאכרהס היה הפלגה הרי

מהמכל ע' שהיה אכרהס כן ה' ש' שנה

רש ל' שרוד ל' נהר כט הרח ע' וה' כשע'
ל' לעמק שהס קל' לאכרהס נמצאה ע'
אכרהס רב' שנה אכרהס כן ה' שנה כשע'
הפלגה והפלגה הייה כאלף התקצו נסן ע' שנה
היה כשנרבר עיון בין הכרמים הוצא ה' שרדיו

לן כשנת הסלגה מע שנין לן כשנרבו עמו בין
הכרמים נשארו כב השערבו עמו בין הכרמים
וחזר להקן ועשה הם ה שם ואחר כך יצא למדי
שן ואכרס כן חמש שנים ושבעים שנה כפאמן אחק
וקה שן ועכרוס ועט אורג ארבע מאות שנה הם
משעלב יצחק ומשעלר יצחק ער שיר יעקב אביב
למצויים הם קץ שנה היוצ ה לצחק ער שעלר
יעקב יכרב כושקב ימי שני אצריי שלשים ומאה
שנה מעט ורעם הרי קץ שנה המצא שלר
שעברו יא כמצוים לא הו שנה מעין ללו וקץ
שנה ירו כארץ לא להם משעלב יצחק ואם עפן
להקצור ומושב כע יא אשר ישכן כארץ מצרים
שלשים שנה וארבע מאות שנה יש להשיב סאו
שט לרגליו הולך ומושב כע יא אשר ישכן כארץ
מצרים וכשאר ארצות הל שנה והם משעברו עם
אברהם בין הכרמים כאשר אורק קודם לדה יצחק
ל שנה וקה שן ועט אורג ארבע מאות שנה הם
משעלב יצחק

כְּמִלְחָה לַיָּדוּד שָׂטֵנָה עַל הַר סִינַי הַיּוֹם הַזֶּה וְהָיָה
כִּי יִצְרָה נֶבֶל שֶׁנָּה מִשְׁתַּבְּחָה הַפְּלֵאנָה עַד שֶׁעָלָה יִצְחָק וְאֵם שְׂפָחוֹת
וְהָיָה שֶׁנָּה שְׁלֵעֶרֶב בְּרַחֲמֵי הַמִּצְוִיִּים וְהָיָה שֶׁנָּה עֹמֵד
בְּמִצְוֵי אַחֲרֵיכֶן וְנִשְׁיָדָר מִמִּצְוֵי כִּשְׁמֵהּ וְאֵשׁ טָהוֹרָה
בְּחֹרֵשׁ הַשְּׁלֵשִׁי עֲרֵבָה הַטּוֹרָה וְלֹא הִתְקַצָּה הָיָה בְּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ שֶׁנָּה סוּמָן כְּרֵמֶה
כְּהֶרֶב לִשְׁמִיטָה וְלֹא לְמַחֲלָה הַשְּׁמִיטָה
כִּי יִצְרָה הָיָה שֶׁנָּה עֹמֵד יִשְׂרָאֵל בְּמִצְוֵי הָיָה שֶׁנָּה כִּבְשׁ אֲחֵי
יֵשׁ וְהָיָה שֶׁנָּה חֵלֶק הָיָה נֶר וְכֹל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הָיָה בְּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהָיָה סוּמָן כְּהֶרֶב כִּי כֹה לִפְנֵי הַיּוֹם
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי יִצְרָה כֹּה בְּשִׁלְמָה וְהָיָה בְּשִׁמּוֹנֵה שֶׁנָּה
וְאִרְכֵּב מִמֶּנָּה שֶׁנָּה לְבָרָה כֵּן יֵשׁ כֵּן הַבּוֹר וְכֹל לִפְנֵי
וְהָיָה שֶׁהָיָה לַיָּדוּד הָיָה לִפְנֵי הַשֶּׁשׁ מִמִּצְוֵי הַשְּׁמִיטָה
וְהָיָה סוּמָן כִּי כֹה וְשִׁלְמָה לְמִצְוֵי כִּי יִצְרָה
הָיָה שֶׁנָּה עֹמֵד בְּמִצְוֵי הַשֶּׁשׁ וְכִי כֹה הָיָה לִפְנֵי
וְשִׁלְמָה מִמֶּנָּה וְשִׁלְמָה שֶׁנָּה סוּמָן וְשִׁלְמָה
לְחִיבָה עַל יְדֵי נְכוֹרֵנְדֵי הַשֶּׁשׁ וְהָיָה לְמִצְוֵי
כִּי יִצְרָה עַל יְדֵי כִּי יִצְרָה וְכֹה לִפְנֵי מִלְחָה לְבָרָה

שבעים שנה אפרק ארבע וישלח הייג אפיד
 ואיכב מאור שאנה סיון ג'ה דל לבנין הכור שיב
 עליה טרש וק' ס' להיסה כיצד ימי
 כור שיב רב ובה' לאחונה היו וק' כ"ה
 ג'ה' למינח הייט למיין שמוק כיצד
 מלבוב ידיו ופרס מען ער ל' שנה לבנין כור
 שיב וחד הלג היוונס ונלחמו עמהם ונלכנו בשלב
 לבר שנים וכסוף ז' שנים פשטה מלכוך שהוא
 ה' שנה לבנין הכור ומחן הרחיל למעק השטות
 ה' שנה וק' אפיס ור' היו ג'ה' למיין שטות
 וק' כ"ה להיסה כיצד מלכוך יקעו
 שנים מלכ מלכוך שלמה מלכוך השמונים ק' שנים
 ומלכוך ה' ה' אחרים ק' שנים וק' ה' היו
 ל' אפיס שמונה מאר סיון וק' כ"ה להיסה הכור
 הקדוש שיבנה כהנה כמיט מחן עליה שנים
 שוק שמונה סך הכל ז' אפיס פתח עיני שנה
 וסיון ארבע למלכא

אֲהַבְתֶּם לַעֲלֵה כְּנֹחַ לְרִוְחָהּ כְּרִבְבֵי לְשׂוֹמְרֵיהָ

ע ב ז ט

^{בְּרִבְבֵי לְשׂוֹמְרֵיהָ}

כְּרִבְבֵי לְשׂוֹמְרֵיהָ גְשֵׁלָהּ לְחִיבֵיהָ

גְּמָה לְאֲחִיזָה גְּמָה לְמַעֲשֵׂיהָ

י א ב ג

גְּמָה לְחִיבֵיהָ מְצִיחַת כֶּתֶב חִיּוֹר

אֲמַסְטִים הִיא אֲטַפְיָהּ הַלֵּךְ נָבֵה עֵה כְּפָן בֵּן

עֵלֶךְ יִשָּׁן קִיבֻחֵיהֶם כִּבְּ כֵּה לְאֵלֶכֶת מֵהַ יָשָׁן

הַלְּאֵלֶים יִדְּ עֵכָן יִבְ אֲסַפְיָהּ טוֹטִים

בְּאֲחֵר כֵּן עִיבֵיהֶם נִמְצָא מִשְׁנֵהֶךָ עַד חִיבֵן

הַכִּיבֵּה עָן שֵׁה לְעֵם יִרְחֵה מִחֲשַׁבְנֵה שְׁעֵלֶךְ

וְקֹרֵם חִוֵּן הַכִּיבֵּה עֵה וְכִסּוֹר עֹלֵב טַרְבֵּךְ

שֵׁהֵה הַלְּרֵה קֵלֵה שֵׁה קֹרֵם חִוֵּן הַכִּיבֵּה וְקֵעֵבֵב

שֵׁה קֹרֵם הַשְּׁלֵמֵה לְאֵפִים טַרְבֵּה הַכִּיבֵּה שִׁיבְנֵה

בְּאֵהֶה טַוִּיֵּךְ אֲחֵן

מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל

שֶׁהֵל כֵּן חִוֵּשׁ כֵּה שֵׁה אֲחֵרֵן יִרְכַּעַם כֵּן טַבֵּה

כֵּה שֵׁה יִרְכַּעַם יִרְכַּעַם הַלֵּטֵן כֵּה אֲחֵרֵן וְרַחֲמֵי

הַלֵּךְ שֵׁה שֵׁה שֵׁה כְּמִשְׁלֵם שִׁיבְנֵה עֵשׂוֹה שֵׁה

לירבעם הלך אביב בן ירבעם ואלך אביב ג' שנים
 ובשנת עשרים לירבעם הלך אסא בן אביב ואלך
 אסא ה' שנה ונרדב בן ירבעם הלך בשנת ששים
 לאסא כי אביב ירבעם לא הלך לא כ"ב שנה ואלך
 שנים ואחריו כעשא בן אחיה ואלך בשנת שלש
 לאסא ואלך כעשא עשרים וארבע שנה ואחריו
 אלה כטו ואלך בשנת עשרים ושש לאסא ואלך
 שנים ואחריו זמרי עברו ואלך בשנת עשרים
 ושבע לאסא ואלך שבעים ואחריו עזרי ושלך
 העם חצי אחרי רבע בן זינה והחצי אחרי עזרי
 זינה רבע ואלך עזרי ואלך עזרי בשנת שלש
 ואחר שנה לאסא ואלך שנים עשרה שנה
 ואחריו אחאב בן ואלך בשנת שלשים ושמונה לאסא
 ואלך עשרים ושנים שנה ואחריו אחזיהו בן
 ואלך על יד בשומרון בשנת שבע עשרה ליהושפט
 ואלך שנים ואחר אחזיהו בן אחאב הלך יהורם
 בן אחאב אחי אחזיהו בשנת שמונה עשרה שנה

לבושפט חלק יהיה ואלך שמה ובשנה
המשפט לירם בן אחאב ופתייהשפט חלק יהודה
חלק יהיה בן יהושפט חלק שמונה שנה ובשנה
שנה שמה לירם בן אחאב חלק אחזיהו בן יהורם
בן יהושפט ואחרי ירם בן אחאב בן עמרי חלק
יהוא בן נבטי ואלך על ישראל עשרים ושמונה שנה
בשנה שבע יהוא חלק יהואש ובשנה עשרים
ושלש שנה ליהואש בן אחזיה חלק יהורם חלק
יהואחז בן יהוא בן נבטי על יד שבע עקרה שנה
ובשנה שלשים ושבע שנה ליהואש חלק יהורם חלק
יהואש בן יהואחז בן יהוא בן נבטי על יד שש עשרה
שנה בשנה שבע ליהואש בן יהואחז בן יהוא בן נבטי
חלק אחזיה בן יהואש חלק יהורם ובשנה המשפט שנה
שנה לאחזיה בן יהואש חלק יהורם חלק ירבעם בן
יהוא בן יהואחז בן יהוא בן נבטי חלק ארבעים
אחת שנה ובשנה עשרים ושבע לירבעם חלק יד
חלק עזריה בן אחזיה חלק יהורם חלק חמשים ושנים

שנה וכשת שלשים ושמונה שנה לעזריהו מלך
 יהודה מלך פזורה זכריהו בן יובנבס בן יואש בן
 יהואחז בן יהוא מלך ששה חדשים הוא רב השם
 אשר רב אל הוא לאחר כע רבעים שכן לע על
 כסא יש ויהי בן אחר זכריהו מלך יש מלך שלוש
 בן יבש בשנת שלשים תשע לעזריהו מלך יהודה ומלך
 אחרי מלך מנחם בן גרי מרצה ומלך בשנת
 שלשים ותשע שנה לעזריהו מלך יהודה ומלך עשר
 שנים ובשנת חמשים שנה לעזריהו מלך יהודה מלך
 פקחיה בן שמש בן גרי על יש בשומרון שנים ובשנת
 חמשים ושתים שנה לעזריהו מלך יהודה מלך פיה בן
 רחליה שלוש פקחיה ומלך בשומרון עשרים שנה
 ואחר פקח בן רחליהו מלך הנשע בן אלה ומלך בשנת
 עשרים ליתם בן עזריהו מלך יהודה ובשנת שנים
 לפניה בן רחליהו מלך יש מלך יורב בן עזריהו מלך
 יהודה ובשנת שבע עשרה שנה לפניה בן רחליהו מלך
 אחז בן יורב מלך יהודה ובשנת שנים עשרה שנה
 לאחר מלך יהודה מלך הנשע בן אלה בשומרון על יש

תשע שנים

ובידי הושעבן אלה שלח ה' שלמנאסר מלך אשור
וינל את יש אשורה ויושב אורה כחלה ובחטר
ערי גזון וערי מדי ויעשו בני ישראל הוע בעיני
ה' ער אשר הסיר ה' את יש מעל פני כאשר דבר
כוד כל עבדיו הנבואים וינל יש מעל ארצו ער היום
הזה ואלה כבוד יש ולא היו מלביס מוש ער השם
יקבץ פזוויט וישלח מהרה מלית וידון חטט ויריב
ריבית ויהלא לעובה כל משלוותט אמן אמן סלה
שאל ירבעם נרב משא אלה חורי עמרי
אחאב אחזיה יהורם אחיז יהוא יהואחז יהואש
ירבעם זכריהו שלום מנחם פקחיה פכה הושע

כשם השם אמן

הפחוי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אופניו
עשה מעל לרפוח שלוקב ומטסה מכסף והיו כ
נהמס קטעס ויו עששו חרות וכתין הזהב וכתין
הנקבים ויו עששו כהור איתן וכתין הזהב וכתין
הנקבים לא רואה את הכסף אשר עליו וכן דבר
דבר על אופניו אל על שני פעם והלף יתיה כ

ויני ששכל יפה וירקוק בפסוק יראה הזהב שפפנס
 לל סוד הרבר ויני ששכל עבה איך יראה לל
 הכסף לל שאיט רואה סוד הרבר כלה כי הנסמ
 יקר והקלה כי הנסמ דהוא הנזהב הוא הדרש והקלה
 הוא הכסף הוא הפשט וראוי ליש להביט החלשות
 לראת הזהב לל סוד הרבר
 כח בחינה

א וילשע אנה וטפה אנה חטנא ולא טעינא
 מאי היא דכח לפי חלוא לבבל שנעים שנה אפקר
 ארכה והקניניה עלכס את רברי הטוב להשיב ארכס
 אל הדיקס הזה חשב ארכעיס חמש מבוסרנצו
 עשרים שלש האניל הזורק ושנים שלק הרי שבעו
 גלו כשכע גלו כשאונה גלו כשאונה עשרה גלו כרשע
 עשרה כיצור בן עשרים ושלש יהואחז באלבן ויעש
 הרע כעש ה ויאסרהו פרעה נכה מאלך כיושלים
 ואלך את יהויקים בן עשרים וחמש שנה יהויקים
 באלבן ואחר עשרה שנה מלך כיושלים וכשנה ארבע
 ליהויקים מלך מבוסרנצו כאשר כח כירמיה הרבר
 אשר היה על יראיהו בשנה הרביעית ליהויקים הוא

השנה הראשונה לבכורנצו חלק בכל וזה פירושו
גלו בשבע שמה עשרה שנה חלק והויקום
וכמה רביעית חלק בכורנצו חלק על הרי שבע
כאשר היו הכרוב זה העב אשר הלה בכורנצו
בשנה שבע יהודים שלשה לפים עשירי ושלשה
גלו בשמונה כאשר היו הכרוב ויצא יהויכן חלק
יהודה על חלק בכל הוא ואמו ועברו נשיו וסריסו
ויקה אורו חלק בכל בשנה שמונה לחלטו
גלו בשמונה עשרה כח שמונה הכרוב בשנה שמונה עשרה
לבכורנצו מיוחדם עמם שמונה האור שלשים ושנים
גלו בהשבע עשרה כאשר היו הכרוב וכחורש החמישי
בשבעה לחורש הוא שנה השבע עשרה לחלק בכורנצו
חלק בכל וכי איפס רהו איבע גלגל לא גלו בשנה
שבע לביבוס יהויקים בעשרי שכל השנים שחלק
יהויקים היו יא טל ארבעה עשר שנה שחלק יהויקי
קורם בכורנצו ישאח ביקרן גלגל יהויכין
היה בשנה האחרת כי כשתי יהויקים חלק יהויכין חלק
ן חרשים נמצא שהיה גלגל יהויכין בשנה שמונה לבכורנצו

לען בשמינה עשרה לבינוס יהויקים וצדקיהו
שהיא שנה השע עשרה לעבדונתו ספרה אשעס
הלך יהויקים ויא צדקיהו שן כן עשרים ואחר שנה
צדקיהו בולט ואחר עשרה שנה הלך ביושלם
וא היה יחיקים ויא מצדקיהו הרי כב טול היה הך
שעס שלך יהויקים קורס עבדונתו ושאו בירך
שמינה עשרה לעבדונתו אבל הכינוס יהויקים הם
שמינה עשר אבל הלוח צדקיהו הם השע עשרה
לעבדונתו עבדונתו רח מר שנה ראשונה ככש
נעם עתה שכת יהויקים וכת סנה ראשונה
יהי בשלש חצות שנה לעלות יהויכין הלך יהודה
כשעס עשר חודש בעשרים ושבעה לחודש נשא חול
היריך את האש יהויכין הלך יהודה חברה הכלוא
חלשים ונכע חלוא יהויכין ושבע שאלך במו
יהויקים הרי ארבעים וחמש חבדונתו עשרים
ושלש האל ויריך ושלן נארא הוא הרי עשרים
ושלש האל חודש ארבעים וחמש הרי שנים ושמינה
ושעס שנים לעלות כהן שבעים אפיק הוא רבי

מקדשא ומיזבחה כמו ואילו ל פסוקים
שכבר שונה עתה בסוף חלבים שבע ושמונה
עשרה בסוף יראה

מצאתי כתיב

בגמ' קמח' לפי' ועשרים לבויאר שלם נעשרו
העם היא חלבור ארום לבמה ולספר והיו חלבים
עוף ויתך מקונטטים ויהל לבטים ונחבטים בשוטים
והתחיל הדבר בפירושא הוא שר קנה הושכנא חכנ
הכל והלך שר חווי וארומי נבחר הדבר לעשות

ככל איטליא
ומה לציון גדל לעיני כל ישראל

בשנת האשה לפי' ועשרים ואחת לבויאר שלם היה
הדגה בעולם שלא היה לא חלק חווי ולא אפיפוד
ולא פוטר ברווי ימים רבים והיו שר חווי כקד גדול
ואיש הושר כשינו יעשה ולא היה אדם כחם שראה
או שמוע קוזה לכן יש להאמין כי תקרב עת יעשה
לשול בבויאר הגל וכיום ל בכב יו לוח השמי
שנת הגל ליצירה הוא ל יו ליצירת עמית עלר כבש
אחר כביטובן הצורה הזאת לא היה לא צורה ראש

אחר בתוך השנה החדשה

כפי חומש אנעשה כדומיא
בשנת אצור מצאתי סוף בלתי
וירא בלתי

שעט כסנהדרין פרק אילן הם הנשופין הבא על אחיה
הנאין פועלן כן בשא מיעה רב כהנא חרב לא פשו
בו קטין מהו אנשייה רב למיה פו שכה רב לבלאודו
שלנה האעשה אקרוה לת כהנא כחלמיה בגדה
יהודה ורעבה נעשה ביש וכיוש כי חלל יהודה את
קורש יש אשר אהב ובעל כה א נר אתא אמלצה
אקרוין הכי אירכרה רב לגי בגדה יהודה זו עג
וכן הוא אומ כולכ בגרם כי כתיש ורעבה נעשה
ביש וכיושלכ זה השכב זכור וכן הוא אומ ואה זכר
לא השכב השככי אשה רעבה היא כי חילל יהודה
קורש אשר אהב זו זונה וכן הוא אומ לא יהוד
קדישה מכנה יש ובעל כה א נר זה הכא על המיה
זכה וכו' לאיש אשר יעשה ע וענה האהל ישקב
הגיש מנהה ליה שכאוב אם תלמיד חכם הוא לא יהיה
לו ער בחכה ולא שונה כחלמיהם אם כהן עב הארץ
הוא לא יהיה לו כן הגיש מנהה ליה אומ כי חייא כה
אבא כל הכא על המיה כלו נחוק כתיב עז ובעל כה
א נר

ויביתו לעולם לא זה הכא לעצמה
אך לייחוד בלבד כפי על גלגלם לעצמם
שמה ועוד אחרים זקוקים על פי ד' ח
אשכח גלגלם

ד' ח

ש"א

בשערי ירושלים ומה כפי עלייה זאת ער
אחרת קרה הדר נכד קרה הדר נכד
האי גלגלם של יחידים היא רבת כה קבוצה
חומר יקבר סחוב השלך והלאה לשערי ירושלים
אם אלכא הוא לא ארעא ארעא לבגזייה שקלה
ככה כשיראי חוכמה בסיפמא אמאי רבירין
וחזירה נפקא אמאי לשכבא אמאי לה האי נישא
דאירגיה קאירגא היא לא קאירגא לב שער
לבגרא וקלרא כי אמא אמאי היין דהנה כטבד
זאת ועוד אחרת כי אמא רב דימי אמאי ביה ימי
שלשמוני גזח הכא על המים חייב עליה משום
נשא פי ערה שפה אשר איש כי אמא רבן אמ
משום נשאן ערה שפה גיה דנה אבל אישות

וירא פינחס בן אשר הכהן - מה ראה אה רב
ראה ויעשה וקצר הלכה אה לו אחי אבא לאבא
לחורגט ברורבן שהק מיהו סייע הטועל אחיות
קטאין פונען בן אה עיה קריינא דא זרמא
איהו ליהו פונקא פו מי שדע לקיה ככה
הוא יהא סופר שלעך נשאלא אה מה שדון
חכמה ואין הכונה ואין עצה לעבד השם ומ
מקום שיש בו תועלת השם אין חולקין כבוד לרב
ו יצחק נפלא אה ראה בלעם שהשחית לעם
ניקם יגדל העדה ויקח רוחו ביה אה ו יוחנן
מיין שאין נכנסין בכלי זין לבית הדרוש שלך
שנבא והעמה באותך והיה נשען והולך על
אקלה כיון שהגיע אצל שבתו שלמען אה
היין מיצט ששבתו שללך דרול משבתו שלמען
אה העתה לו אה הוא לעשות צרכו נכנס
השם הכריזי אה הרבה אה ו יוחנן ענה
עם ה עשו לו לפנחס באופן השם אה שהיה
לו לפנחס ולא פניש שלא יהא אה שלא היה עם
טומאה ו שהיה לו לרבו ולא ריבב ו שפן

כבודו שלמים ובתורה שלמה ז' שלג
שמשון בן הרוח ה' שם האלף וסגנון אה
המשקף | שם האלף והשתי כעם הקוויים
עליו כ' וחכטן לפי החקום ואז' רכטן שלמה
של אן יפל כ' אף מיג' רכט' ויהיו הוה' בוקט
כ' אף והייט רכט' ויעזר פיטם ויפל ארבע
החפפה א' ז' לעזר ויגמל לא טוח לא חסל
מלך עשה פלעור עם קוק' בקטן ולחפפה
לוחטו אה' להן העחו על קטט כן קטט פ' ל'
זקט משיב חיה כן משיב חיה ע' ויחפפה
כאשר רכט' משה נירץ אל רכט' אה' חל רכט'
כעם נירן אה' הקטורה ויכפ' על רכט' השמיים
הרחיק חכמים אורג רחוב כן פוש זה כן שפיטם
אכין ואין עקלים לעז' יהרד טוח שכט מיג' ברו
הכט' והייחסו רכט' פיטם כן לעזר כן אהרן הנתן
| אה' אה' על הקכ' לך והקדים לך שלם רכט' לכן
אמר הנתן עקן ל' אה' והיה לך ולשכע אחריו
| אה' ראניה כפה זן עכיה חכפה ופולבר לעולם
ש' יכפ' על כע' ישראל' וכפ' לא טוח אה' ויכפ'.

שחכפר והולכה לעולם אה רב נתון אה רב
אחי רבני זרזיר מרעם חו תע ואלך אל קוס עמו
תבד בעילת בעל זמני באור היום הורחין
לע פינתם ער שרשם פורו והוא איך יודע שאלך
לקוס עמו כחציהא תע ששים ער שנעשה
כביצה מוקרה והיא היה כערוגה מלואה ויה
חא רב כהנא ומשנה ביה סאה לא ומשנה
ביה סאה תע רב יוסף קבר עליה אמה פי אורח מים
עליה אמה אה רב שער לא שיה כזב לא שלתי
בה בלק שיה ולאה נקרא שיה כזב שכיזנה ביה
אמה לא כזב שיה לאביה כוס בה עם היום
יאמי אינשי כן קרי לארכי שלעתי אה כעיא
בהרי קלפי ריקט שלעתי ופגא לאמי אה
יחוק ה שמו יש לו זמני וק סלח שאל בן
הכנעני ושלעתי בן צור שרי זמני על קנענה
בגדס היקרת בן סלח על שהסליח
אוספחון שאל על שהשאל עסק לעבירה
כן הכנעני על שיה חסד פסק וזה שיה
שלתי בן צור שרי

שנינו במסכת שבת פירק כמה חולותין

על שלש עבירות הנשים איתנה כשעת לירוק על
 שאין זהירות בעדה ופחלה ובהלכה הע בעדה
 מאי טעם היא תלמדה בחריי בטעם לפיכך תלה
 בחריי בטעם היתה ערה חלה והולכה הו
 מאי איכא למי לא כדררס הוא גלגלה עליה
 רוב חסדא א תיבנה רביעית דם עתה לב
 על עסקי דם הזהירות ארכס ראשית קראת ארכס
 על עסקי ראשית הזהירות ארכס שאה ענתה ככס
 דרניה פו על עסקי פו הזהירות ארכס אם ארכס
 מקיינן ארכס טעם ואם לאו הוית טעם שאין
 יתן ומהי טעם כשעת לירוק א רבא עב
 הויה דררי סכין מעל על השור לשחיטה מסכין
 אורו כסכין פו פן אשה כשהיא כשעת הוצ'ין לה
 יל שנישה אבי אה יתפס רחום איתא חיטיא
 ליהי מעל אה האותן כש שפחת יתפס ירום
 איתא הנה לפניה ונתוסף עונשה ונתגדר
 יום אהר יתוסף השבת הנה רב חסדא אי מעל
 שבתה למהי דנתפסיה עיל פו סכין העצמוי פול

כִּי כֵן אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַיְיָ לֵב כְּעֹנֵשׂה בַשַּׁעַר
לְרַב הַשָּׁעַר רַב עֹקְבָא אִין וְעִיָּא מִחֲבָרָא
וְעִיָּא רַבִּיטָא אִבְבַּ חוּטְרָא מִלֵּךְ אִבְבֵּי דִי הַשָּׁבַע
פִּי יוֹשֵׁה חֶדְרָא וְהַשָּׁן בִּדְרֵי פִּינְדָא כִּינְיָאָה כְּפִינְ
גִּרְתָּהּ צִוְּן לֵשׁ יִהְיֶה הַשָּׁבַע כִּי שְׁעוֹן הַשָּׁבַע
כְּרֵמָה רַב פִּטְרָא מִלֵּךְ אִבְבַּ חוּטְרָא עִיָּא
אִין וְרַחֲמֵי כִּי בְּפִינְיָ חֵטְיָה שְׁבַתָּן מִזְכִּינְ כִּל
מִינְ מֵאֵכֶל וְכִל מִינְ מִשְׁתֵּן כִּל עֹבֵר כִּין מִעֵבֶר
עִצְמוֹ וְעִזְרָא וְשָׂא בְּשִׁלְמוֹס וְעִזְרָא לֵשׁ כִּי
לְהַטָּה בְּאֵינְ אֱהֻבִים וְיִשְׁעִים אִבְבַּ זִינְיָא
פִּי בְּפִי הַשָּׁבַע וְהַשָּׁן לֵא אִין וְלֵא חֵטְיָ
הַלְּבִיבִין אִין כִּי אֵשׁ וְכֵן צִרְתָּהּ וְכֵן
צִרְתָּהּ אִין מִינְ לֵב זָכֹר לֵא עֹנֵשׁ וְחֹבֵר
אִין לֵינְיָ לְעֹלָם אִין יַעֲזֹר אִין בְּמִקְוִים
סִכָּה וְיִדֵּי עֹשֵׁן לֵינְיָ עִיָּא אִין עִיָּא לֵינְיָ
וְאִין עִיָּא לֵינְיָ מִשְׁתֵּן לֵינְיָ וְזִכְרוֹנְיָ פִּי פִּינְ
מִחֲבָרָא קִרָּא רַחֲמֵינְיָ מִכֵּל הַחֲסִידִים וְאִין הַאֲרִי
אִין רַב יִצְחָק לְעֹלָם יִבְרַק אִין רַחֲמֵינְיָ לֵא יִחְלֵה

אִין רַב יִצְחָק לְעֹלָם יִבְרַק אִין רַחֲמֵינְיָ לֵא יִחְלֵה

שבען ואילן להם באשקל סל וכבוד עלם
 חוב וסל כצני לבס חטה לחם ואין סירי
 לא גורו דסל אם לא ביהו יוחם וללב חוקו
 אים ואין לא שיה וסל יען ויען באשקו
 מאסו אשעה הוא ואשעה שקר וחילולת
 נבען חילול שבתה חיה יעה וכמה סל וכב
 ארס ארבעשין והרובים חילולתו פ' אשקו
 סל ואם סל לא מסו ל' אל חקד סל לא
 סל וסל והשלות בכס אר חיה האדה ומה
 וסל באשעה שקר לא השבע סל ליעד ובחילול
 השל סל חילוליה חיה יוחם וילפי חילול אשעה
 הוא כען שפיטור דים סל האקד חוב ואשקו
 אסלוקה חיל סל ולא החטב אה האין וסל ולא
 חטאון אה האין אה אה שוק כעס הא אה
 אה חטאון אה אה אה אה שוק כעס
 כען ילפי עניה והשמה עניה וסל וען
 ילפי סל לעולם וחיל און חילוקן וכד
 אחרי ויחבן באקוון סל ס אה סל כעס

שאם חלה אור ל הכא זכור (היפטר) אה/רב
 עקבא מואי קרא כי יטל הטפל מואי מואי
 להביא מאייה הגא רב ו ישימא כי יטל הטפל
 מואי רואי זה לפול משה ימי באמיות זהרי
 לאטל והכה קורא טפל לא סאנלגן זכור
 על ירי זכיי וחובה על ירי חייב רב וי שחלה
 וענה לבנה אור לן הגרה שכן דרך כל המומחין
 להורות ארס יוצא לשוק קומה כמי שמוסר
 לבריוני חס ראשו רואה כמי שנתעבן לבול
 עלה למטה נטל דומה כמי שהשנהו לדרדון
 לרון שכל השנה לצורון לרון אם יש פולטיין
 גדולים כטול ואם לאו איט כטול ואילע הן פרקטין
 שלארס השובה והששים טובים ואפיל האעמאות
 והששים והשעה הלמדן עליו חכה ואחר הלמד
 זכור כטול שג אם יש עליו הלמד הלמד אחר
 מע אף ניוחטק ניוחמרי סעבון מורה שחה מצאנו
 טפר ו לעורטא עליו ימי סעבילי אור חפיל
 השעמאות והשעה הלמאנים לחובה ואחר לטרת

נצטל שז אהר וזע אלף תה על שלט עכויה
שזיס כזולתה מנה ז' לעזי חז שזיס
ולתה מנה ז' אהר אז כעון טיכנסה צואה
כציון כזכה ויש אז על שזיון לארץ קרם אהר
פי אינה הוא אהר עלמה רביא ז' טענותן לעז
אז כעון שעזבים עמי הארץ מנה על שזיון
בית הכנסה בית עם לארץ קרם חונה רביא
ז' יוסי הדליל איז שלשה דיכקי מנה עמיא כזשה
נה חלה הולקה הנה חרם כז' אישור וחרא
כרבן פי דיכקי מנה כז' אישור חז ילדה
שזחקהוה כה כשהיא ילדה וכדקי מנה כרבן חז
ולתה שזוכין לה אם נכשלה כהן רביא ז' נהן
אז כעון נריס מנה אשר שלארם שז' אם אין
לך לשלם למה ירח השכך מנה ז' אז כעון
נריס כעס מנה כשהם קטעם שז' אל תהן אז
פיז לחטיא אז כשך וז' וחלל את מעשה ידך
נאי זה כן מעשה ידך שלארם הוי אז כעון וכעתיו
תה כעון נריס הכעס מנה רכרי ז' אישור כן
שז' שאשון כן יוחי ז' יחורה הנשוא איז כעון

ביטול רעה וכו' לאו הכי את בעכס מוסר לך
פלג כה ז' חייב בר אבא וז' חסי חר אה' בשן חקיה
והי' אה' בשן ביטול רעה נמי' למאן ראה' בשן מקוזה
דכתי' לישן ידע ייבכס ניהי' בעכס ומקרא נרוח לפע
ולפע פניו' לשון רכתי' וכחכב על מקוזה ולפע פניו
דכתי' ולתתם אה' את בעכס ווי' גב כנפיה נמצא
דס נפשיה' אפוש' קיים ויהי' פי בשן ציצית תנא
ז' נחמיה אה' בשן שטא חטב אריבה רבה כגון כיר
שלארס ואשרן ופלג עלים וכננו וכננו ומה' כשה'
הטעם תנא ז' אישורן יתרה אה' בשן חלה אין כרס
כאמון שלש' ויהיה משולח כשערים וקורעים קרעם
ואחרי' אכלן אה' ש' אה' אע' אעשה זאה' לכס'
וה' קרוב עלים כלה' אל תיקרי כלה' לא כלה' ש'
קריעה ליי' קרעכס ווי' ואם ערבן אורבוכן ש' ויהיה
עריס ויבכס ובע' לשון להע' כרס אל כית'

כשן סטול גורו ומשוח שמים שבין גלגול
טל ומטו ומיקר הו כין והשיר אכר ופג
ארס כשן אחר פרכס ואין חששן שז ציה גם
חוס עקל מיוי של שאל חטון אחרי דב
ישמש כשול דברים שצווי ארס כיווק חתה
ולא שזים אורם עקל חכב מיוי של כיווק
ואם ערנן מרבנן של הבוא ארס כיווק חל
כז האויר וי ויחיקו לב כוכב ש כל
ואי שר כל רוי ארס כיווק שר שכל שר
שכרובים חל רוי כשן חל המאי של
ורעב הו וכע ארס חולקן כשר פהס וכרובים
של שאש ארס חוה פוה הבין ארס כיווק
כעווקלס וי ויחיקו לב כוכב שרובן וכיווק
הרובים וכיווק לב ירו חזס אכל הארס
וירר הארס אכל חיל וככ ויחיקו לב כוכב וירעב
ויחל על שול ולא שכש איש כש זי ש יחל
אל כקוי כשר וירע אכשר זי ש כשן
עשוי חרין ש כיווק ט ל חרין וכיווק חרין
חרין עב וכיווק חרין וכיווק חרין

סגול

סגול

מאור עבדים כי כה אמר ה' פואים ההס
יהיוק שורה אנשים מכל לשונות הגוים
(ההולק) ככנה ליש יהודי וכן פי מכל לשון
הס שפעם לשון שורה פעם ה' היו חמש
מאות (שורה פעם) ה' היו מאות הכל שבע
כל אולם ככנה אחר ובארבעה שנים
ארבעה פעם שבע מאות סך הכל שנה ארבע
שנים מאות ארבע עשר מאות וואה שלא כדור
הקנה יורה בשל ורס אור כשר ורס הקנה
בית המושב פעמים שנים (הולק) כשמונה
בית כעשרים ושבע מאות בחוק ה' עד קומת
הולק פעמים מאות בחוק ה' המאות עד כשמי
מאות (אולם) נשה פשה ה' והולק בעשרים
שנים (הולק) היה אם לא השמע עד יאין קנה
אם יש לקח מאוי רכב היה אם ע' עכר
הולק יתעורר הכמה רעה יראה הוא אוצרו
זוהי ה' סדר ורעם ענין זה ספר חוש

ח'סן זה סדר ג'ים חכמה א ספר קדשים

ורעה זה ספר טהרות ואפי הכי יראה לי היא

אוצה

כל זה מצאת בפירוט שבעה כחסימה כפר

אם בחיקוי בסוף הפרשה אחרי אינטי

אחרי רשון פרי איפוד פיהו מעל שא

האנשים ובעל חוב שלך סקל אינטי מה שכתב

ואפי סוכן בבבא קמח פ"ז פ"ד ד' ע"ג

באשה שאין ע"ה שלש בביטה

אחרי אינטי כשרה נהגה כקנא בדבר

כחוקא פי מעל שאין האנשים קורה ט"ה

בער זון וכוונתו רהיט יע"א ז"ל (אע"פ

שאחוסר הכאה לעי שטר פיש כוז

הייך ראיה אינטי אורגה כהרי שנה פולט

פי עם שהאשה נדונה עמו על בעלה הקטנה

ען ארעמה שאם יתן על יסאה וכו

אכיל שאמה לר"ן כח"ל כפרק ראשון

כי אינטי ושלש כפאים נבע נואר

ואכיל אה סה"כ

איכא ראיה שפיל ואקיל צד אוןא נעשה
מיטויפ פ' בלטיס וצופים למחוק

בן בןבן אה אל היכנס בחצר חנוך לטוב אה
שלך שלא פשוט שלא תראה עליו כעב לא שמו
יטו ואמר לו של אה עטל פ' אל היכנס
בחצר חנוך כעבכה וכפטר שלא תראה עליו כעב
לא שמו יטו עלו קח מאן כפרה סיוח במקד
בבכא קמח צאץ פ'ק המעיה ארהס
הוא פ'ק שלשי

מצוה היה עזיבו מחזיק בפלך היה אסור
עפל בחרכ היה יהודים" (חסר לתם היה צדקה
אילו הקלעו שקילל דור יואב וכאו על בית דור
כיקבלם שלמה כשעה שהר' יואב כי יואב לא רעה
שע דעם רעיה צבע זכר לאחר שבע שנים
שעה נקיבה עטלף לאחר שבע שנים נעשה
עפר עפר לאחר שבע שנים נעשה קימוס
קימוס לאחר שבע שנים נעשה חור חור
לאחר שבע שנים נעשה שירי שירי שלארס

לאחר שבעים שנה עשה נחט והע מירי

רלח כרע במורים ככפא קמא בסוף
פרק ראשון במשנה הזאת והאוי והר

ד מראות שאה וטלונה בהיה וטלונה
בהיה ענה כעל עניה לה כסיר היכול
שאה כצמיר לכן עניה לה כקרום כיצד

קרי איך דומ לקוב כדומ כפרק כותב
זוב דומה לעין כיצת המורה קרי דומה לעין
כיצת שאינה מורה שככה זרע לא קרי

ליבה ושככה זרע יורה כחץ דאם כל שככה
זרע שאיך יורה כחץ איך מזרוע זריכה שורה
ואיך מקלח זוב בא מכשר האת שככה זרע

בא מכשר התי כל זה מכוא וכיטן שלמה ככפא
קמא בסוף פרק שיע כוללת רוי לבא מן הרין
לבינה כנר

הייך דאמרי אישתי העלה כעמנה סוד ערה

פי העלה שועל כעמנה וכן רואה ששן וזלמה

שמה ל

7
 הייט וואו
 אינעם צווא ער עשוה דיין לא רבוי אומאג טאט
 מען צוויי יארן כל הטמאות טומאה ערב
 חוץ מיטמאה אה טהוא שכעס וזעלן אה רב
 אה רבוי וכבסתם בנדיכם ביום השביעי ואה
 כל טמאות טהורס מיטמאין במה לא יהו פתוהים
 משכעס יי הייט דאמיני אינסי בבר גבא
 געב געט טעם פי הטעב זין קעג אה רב
 טעם טעם געב בכרסות בטמעה טעה גב
 רב הויא קרס לן ליה אירכע אה

ופא זען גאל לעיט פלייס

רבוי וטעם פליקטוים פסיש טעוהים היים
 וכרסות לן טעה חכמי חכמי

הטאזן זענען היין
 יי כפאז טעם
 זיין פס טעה
 זעה

הטע יזנה לעהטאיהם וללמוד וללמד כהם אהין
 זיין סלח זער
 טעה חכמי יזנה

דוּשָׁן רַבֵּנוֹ זַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַשֵּׁנִי אֲבִיבָה
דָּאָן יִצְחָק אֲבִיבָה דֵּס זִכְרוֹן שְׁפָעָה סְפָעָה
וְכִי אֵת יִצְחָק וְהַבֵּן יִצְחָק דָּאָרְבֵּי דֵּס
וְכִי עַל הָאָרֶץ וְכִי הַבֵּן לְבִינָה
הַשֵּׁנִי עֲלֵילָה שִׁירְבָה דֵּס וְכִי לְבִינָה
כְּשֶׁה שְׁתֵּי אֵת הַבֵּן הַשֵּׁנִי וְלֹא הָיָה
זֶה הַבֵּן לְבִינָה קִיָּה לְבִינָה שֶׁתְּשִׁיבָה
עַד הַיּוֹם הַזֶּה לֹא אֵת אֲבִיבָה חֲפִי עַד
וְכִי וְהָיָה לְבִינָה דֵּס הַבֵּן לְבִינָה
זֶה הַבֵּן לְבִינָה אֲבִיבָה

קִיָּה

שְׁתֵּי דֵּס לְבִינָה שְׁפָעָה קִיָּה שְׁתֵּי
שְׁתֵּי דֵּס לְבִינָה שְׁפָעָה קִיָּה שְׁתֵּי
אֲבִיבָה וְהַבֵּן

קִיָּה

דֵּס אֲבִיבָה שְׁתֵּי לְבִינָה כִּי שְׁתֵּי לְבִינָה
כְּשֶׁה יִצְחָק שְׁתֵּי לְבִינָה כִּי שְׁתֵּי לְבִינָה

קִיָּה

כִּי שְׁתֵּי לְבִינָה שְׁתֵּי לְבִינָה שְׁתֵּי לְבִינָה
יִצְחָק לְבִינָה לְבִינָה שְׁתֵּי לְבִינָה
שְׁתֵּי לְבִינָה שְׁתֵּי לְבִינָה

אשה רבית שלם ליהי כחמשי וירר כשיט נ
לפיכך שיהיה הרעור להרעה כשיט ונחמי
יורה משאר ימים

וי שיהיה יסול לבין אה הרחוק יפה לבני
סירה יסול אה לב לאכ שנסמס

קדיר שיהיה ש י אה וער כלל הבל
השחר קנה ש אה ש ש כלל הבל
הנמשך קנה ש אה ש ש כלל

שש שר שלם הרחוב יש עין כאחש
המקדמה קין השנה אין כהם וזין ואקוחק
ורחם ה אה אה ואל חסר ולא אה ואה
קנה ל לב קודאין לב אה יקנה
כאה ואל אה ואל אה יקדוהו כאחש
סיין ען ל לב אה ה שכהן וק סכה
ה שכהן ל שלם ל לב קין ל אה וסל
וכי שלם אה אה אה אה אה אה אה
כיה דהי אהר ולא

לפי הדעה הזאת שיש שיעור זה

לפי הדעה הזאת שיש שיעור זה
לפי הדעה הזאת שיש שיעור זה
לפי הדעה הזאת שיש שיעור זה
לפי הדעה הזאת שיש שיעור זה
לפי הדעה הזאת שיש שיעור זה

הנה מציין שן עבר משם אל לחם אף לחם
רע שן ואל תרא למעשה ו גם זה מכבוד במספר
סוטה כל המזלל בעוילת ידיים נעקר מן העולם
ברכות עלטה רברים מקצרים ימיו שלמד
מי שמתנן לו ספר צרה לקרוב ואינו קרוב כוס
שלברכה לבד ואינו מבין והמטיף עצמו ברב
וחייב אדם לחזור הפיטה בכל שבוע ושבע שנים
ועלפה פעמים ומעטה בר עקיבה טקחמו אורו לק
לקרוא בספר תורה ולא רצה לעלה חפץ שלא פשט
הפריטה ב' פעמים קשה עונשן שלמידות יותר
משלעויות שהעויות אעפ שעונשן גדול איפשר

(1)

ברשוכה אכל המידות שהם חסידות אי איתמר
ברשוכה שהיו גמל את הרבים ואיך יודע למו יטיב
ומיך השוכר שלמה השונה מעלה ועל זה נאמר
לא תעשו מעל במשפט כמדה במשקל ובמטורה
העוה אמן אל יבנה קולו יודר מן המכרן שנאמר
ועוממה שמו יחריו המדצה מידו מעשה לך האשה
אי מיד האשה לרו על מעה להסכל בה אפילו קבל
הורה מסייע כמטה רביט אין לך חלק לעולם הבא ש
שנ יר לך לא יעקה כל המעג את הטבת טהטן
לו משאלות לבו שנ והרעג על ה ויהן לך משאלות
לך על העוה אמן יהא שמויה רכא כל כורחו
קורען לך ד גר דוט שנ בצדוע פרעה בישורל
בהגרב עם ברטו ה וכל העוה אמן כל טחו
פירחן לך שעי מן ערן שנ פתחו שעדים רכוא מן
פריק שומר אמונים אל תקו אמונים לא שומר
אמונים על המכוח הלמד חסד אין רפואה למכרו
לעולם יהא חלקי ממי שחושדין אודג ברטו ואין בו
בית הכנסת שמחשבן בה השכונת

סוף שכלינין בה מה מצוה שאין לקרבו ראוי אדם
להרחיק מן העובדה שכל רע ידוע כי ערב זר
כל הטוב עיניו בבקר עם שתי ידין מסמא ארץ
העניים אותה הקיעה לפי שיוח חוב ויה עלית
עב שיוחץ אדם אה פט

אכתוב טאן למה נמשלה ההנהגה למים העוקרין
מספר המלמד בפרישה ויהי בטלח והוא ראוייה לרוע
ביום שבבב שלפסח וזו היא

ורמיון ההנהגה למים ראוי למה פנים לפי שהמים
הם משקה ראוי וצריך לכל אדם צריח או חולה וה'
והוא משקה מצוי בכל יישוב וכלא כסף וכמעט ט'
טווח והוא הבריחי מכל חזון והוא המרווח הצמא
והמטיב לב העיף אבל שאר המשקים אינם ראויים
להציע בני אדם ואינם נבדלים בהרבה מקומות
ומציאותם אינם כלל כסף גם אינם הכרחיים במים
כי היין שהוא טוב משאר המשקים אינו השרי
לחיי האדם על השוב כי ההכרחי הוא הלחם אשר
אליו הרעב והמים אשר אליו הצמא אבל היין והב

והפער אינס ראויים לחולם כל ואינם הסחיים אל
הברואים סוף דבר המטקה ההכרחי לכל הוא הדין
וכן הרורה היא הלימוד ההכרחי לכל אדם אם שומעו
בנימה ~~היא~~ והיא מצייה לכל אדם ולכל מקום
כמו שאמר רוב אלפי הדבר מאד ספד ולבבך
לעשותו והרורה הרורה כל המאדים והחיה נעשה
ולפיכך ראוי להקרא מים ומים המים אין הגזר
מהבייש לה לקטון השקיע ~~הוא~~ סוף התורה אין הגזר
מהבייש לה לקטון למדיע פתק מאד או פסוק או דבר
אחד ואפי' אזה אחד ועוד שהמים יושב בים וינקו ויחד
מכל לכלוך והרורה מזה הטעם ושאמר הנה מכל
הט ומכל דופי ועוד שבידע לזהות במים ימצא רע
רעט גם זה שירחץ בהם או ישתים וילך למחון
או יוציא פענים מהוכס ~~הוא~~ מה שכתב בהם וידע
וכן יקרה לעמר הרורה שיהא אייע יודע לזוט בה ולקחת
בהם סוף שהוא מהמבט בהם ~~הוא~~ יודע לזוט בהם
סודות יקרים מפענים אשר אלהם היה הסודות

Handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, located at the top of the page. The text is partially obscured by dark ink blotches.

Handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, located in the middle-left section of the page. The text is partially obscured by dark ink blotches.

03627